

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

22 päivänä joulukuuta 2008*

Asiassa C-487/06 P,

jossa on kyse yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 27.11.2006,

British Aggregates Association, edustajanaan solicitor C. Pouncey, avustajanaan advocaat L. Van den Hende,

valittajana,

ja jossa valittajan vastapuolina ja muina osapuolina ovat

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinnään J. Flett, B. Martenczuk ja T. Scharf, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, asiamiehinään
T. Harris, M. Hall ja G. Facenna,

väliintulijana ensimmäisessä oikeusasteessa,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Rosas sekä tuomarit A. Ó Caoimh,
J. N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari), U. Löhmus ja A. Arabadjiev,

julkisasiamies: P. Mengozzi,
kirjaaja: R. Grass,

kuultuaan julkisasiamiehen 17.7.2008 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdo-
tuksen,

I - 10556

on antanut seuraavan

tuomion

- ¹ British Aggregates Association (jäljempänä BAA tai valittaja) vaatii valituksessaan, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-210/02, British Aggregates vastaan komissio, 13.9.2006 antaman tuomion (Kok. 2006, s. II-2789; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi sen nostaman kanteen, jossa vaadittiin kumoamaan osittain 24.4.2002 tehty komission päätös K(2002) 1478 lopullinen (jäljempänä riidanalainen päätös), joka koski valtiontukea nro 863/01 – Yhdistynyt kuningaskunta/kiviainekseen kohdistuva vero.

Asian tausta

- ² Tosiseikat esitetään valituksenalaisen tuomion 1–25 kohdassa seuraavasti:

¹ British Aggregates Association on yhdistys, joka edustaa pieniä, itsenäisiä louhintayhtiöitä Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Siihen kuuluu 55 jäsentä, jotka harjoittavat toimintaa yli 100 louhoksessa.

- 2 Kiviainekset ovat rakeisia, kemiallisesti inerttejä materiaaleja, joita käytetään rakennusalalla ja rakennusurakoissa. Niitä voidaan käyttää sellaisenaan, esimerkiksi täytemaa tai rautatiesepeli, tai sekoitettuna sideaineeseen, kuten sementtiin (näin saadaan betonia) tai asfalttiin. Tiettyjä luonnostaan rakeisia materiaaleja, kuten hiekkaa ja soraa, voidaan saada seulomalla. Muut materiaalit, kuten kova kalliokivi, on murskattava ennen seulomista. Eri käyttötarkoituksiin käytettyjen kiviainesten on vastattava niitä koskevia laatuvaatimuksia, ja alkuperäisen materiaalin fysikaaliset ominaisuudet määrittelevät sen, soveltuuko materiaali suunniteltuun käyttötarkoitukseen. Näin ollen täytemaana käyttämisestä koskevat laatuvaatimukset eivät ole yhtä tiukkoja kuin tienpintojen alempia kerroksia koskevat laatuvaatimukset, jotka puolestaan eivät ole yhtä tiukkoja kuin kovaan käyttöön tarkoitettuja pintoja, kuten teiden kulutuspinnoja tai rautatiesepeliä, koskevat laatuvaatimukset. Suurempaa määrää erilaisia materiaaleja voidaan käyttää kiviaineksina, kun on kyse käyttötarkoituksista, joita koskevat vaatimukset ovat vähäisemmät, kun taas materiaaleja, jotka vastaavat korkeampia vaatimuksia, on olemassa vähemmän.

Finance Act 2001

- 3 Finance Act 2001 -nimisen lain (vuoden 2001 talousarviolaki, jäljempänä laki) toisen osan 16–49 §:ssä ja sen liitteissä 4–10 otetaan käyttöön Yhdistyneessä kuningaskunnassa Aggregates Levy (kiviainesvero, jäljempänä AGL tai vero).

- 4 AGL saatettiin voimaan lain täytäntöönpanoasetuksen säännöksillä 1.4.2002.

- 5 Lakia muutettiin Finance Act 2002 -nimisen lain (vuoden 2002 talousarviolaki) 129–133 §:llä ja liitteellä 38. Täten muutetuissa säännöksissä säädetään verovapautuksista tiettyjen mineraalien, muun muassa liuskekiven, vuolukiven,

kaoliinisaven ja kaoliinin, louhimisen yhteydessä syntyville jätteille (spoils). Lisäksi niissä säädetään siirtymäjaksosta maksun saattamiseksi voimaan Pohjois-Irlannissa.

6 AGL kannetaan 1,60 Englannin punnan suuruisena kaupallisesti hyödynnettävää kiviainestonia kohden (lain 16 §:n 4 momentti).

7 Lain 16 §:n 2 momentissa, sellaisena kuin se on muutettuna, säädetään, että AGL on maksettava heti, kun erä verotettavaa kiviainesta saatetaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa kaupallisesti hyödynnettäväksi lain voimaantulopäivästä alkaen. Se koskee siis yhtä lailla maahan tuotuja kuin Yhdistyneessä kuningaskunnassa louhittuja kiviaineita.

8 Täytäntöönpanoasetuksen 13 §:n 2 momentin a kohdassa tarjotaan yrittäjälle mahdollisuus veronhuojennukseen silloin, kun verotettavat kiviainekset viedään maasta tai kuljetetaan Yhdistyneen kuningaskunnan ulkopuolelle ilman muuta käsittelyä.

9 Lain 17 §:n 1 momentissa, sellaisena kuin se on muutettuna, säädetään seuraavaa:

”Kiviaineksella’ tarkoitetaan tässä osassa (jollei 18 §:ssä toisin säädetä) kalliokiveä, soraa tai hiekkaa sekä kaikkia niihin väliaikaisesti sekoitettuja tai luonnollisesti sekoittuneita materiaaleja.”

10 Lain 17 §:n 2 momentissa säädetään, että kiviainesta ei veroteta neljässä tapauksessa: jos kiviaines on nimenomaisesti vapautettu verosta; jos sitä on aiemmin käytetty rakennustarkoituksessa; jos siitä on jo kannettu kiviainesvero tai jos se on lain voimaantulopäivänä siirretty pois alkuperäiseltä paikaltaan.

11 Lain 17 §:n 3 ja 4 momentissa, sellaisena kuin se on muutettuna, säädetään verosta vapauttamisesta tietyissä tapauksissa.

12 Lisäksi lain 18 §:n 1, 2 ja 3 momentissa, sellaisena kuin se on muutettuna, määritetään käyttötavat, jotka on vapautettu verosta, ja materiaalit, joita tämä verosta vapauttaminen koskee.

Hallinnollinen menettely ja oikeudenkäyntimenettely kansallisessa tuomioistuinmessä

13 Komissio vastaanotti 24.9.2001 päivätyllä kirjeellä [ensimmäisen] kantelun – –, jonka esittivät kaksi yritystä, joilla ei ollut mitään yhteyttä kantajaan, ja jossa vaadittiin, että näiden yritysten henkilöllisyyttä ei paljasteta kyseessä olevalle jäsenvaltiolle Euroopan yhteisön perustamissopimuksen [88] artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1) 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Kantelijat katsoivat, että tiettyjen materiaalien poissulkeminen AGL:n soveltamisalasta, vientien vapauttaminen verosta ja Pohjois-Irlantia koskevat poikkeukset muodostivat valtiontukia.

14 Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ilmoitti komissiolle 20.12.2001 päivätyllä kirjeellä valtiontukijärjestelmästä nimeltään 'Kiviainesveron vaiheittainen käyttöönotto Pohjois-Irlannissa'.

- 15 Komissio toimitti 6.2.2002 päivätyllä kirjeellä tälle jäsenvaltiolle tiivistelmän ensimmäisestä kantelusta ja kehotti sitä yhtäältä esittämään siitä huomautuksensa ja toisaalta toimittamaan lisätietoa AGL:stä, minkä jäsenvaltio teki 19.2.2002 päivätyllä kirjeellä.
- 16 Kantaja nosti 11.2.2002 kanteen High Court of Justice[ssa] – –, jossa se vaati AGL:n kumoamista. Kantaja väitti muun muassa, että AGL:llä rikotaan valtiontukia koskevia yhteisön sääntöjä. High Court of Justice hylkäsi kanteen 19.4.2002 antamallaan tuomiolla mutta myönsi kantajalle oikeuden valittaa tuomiosta Court of Appealiin – –. [BAA] teki valituksen ja Court of Appeal määräsi asian käsittelyn lykkäämisestä, koska nyt käsiteltävänä oleva kanne nostettiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa.
- 17 Kantaja toimitti tällä välin komissiolle 15.4.2002 päivätyllä kirjeellä AGL:ää koskevan kantelun – –. Kantaja katsoi, että tiettyjen materiaalien poissulkeminen AGL:n soveltamisalasta ja vientien vapauttaminen verosta olivat valtiontukia. Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten ilmoittamien Pohjois-Irlantia koskevien poikkeusten osalta kantaja katsoi, että ne eivät olleet yhteismarkkinoille soveltuvat.

Riidanalainen päätös

- 18 Komissio teki 24.4.2002 [riidanalaisen] päätöksen olla vastustamatta AGL:ää – –.

19 Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset antoivat 2.5.2002 riidanalaisen päätöksen tiedoksi kantajalle. Kantaja sai siitä komission virallisen ilmoituksen 27.6.2002 päivätyllä kirjeellä.

20 Komissio katsoo päätöksessään (43 perustelukappale), että veroon ei liity seikkoja, jotka viittaavat EY 87 artiklan 1 kohdan mukaiseen valtiontukeen siltä osin kuin sen soveltamisalaa voidaan perustella verojärjestelmän logiikalla ja luonteella. Lisäksi komissio katsoo, että Pohjois-Irlannille myönnetty verosta vapauttaminen, josta ilmoitettiin komissiolle, on yhteensopiva yhteismarkkinoiden kanssa.

21 Komissio kuvailee AGL:n soveltamisalaa ja korostaa, että tämä vero kannetaan neitseellisistä kiviaineksista, 'jotka määritellään kiviaineksiksi, jotka on tuotettu luonnollisista mineraalien kertymistä, jotka louhitaan ensimmäistä kertaa', ja jotka koostuvat 'kalliokiven lohkarista, hiekasta ja sorasta, jotka voidaan käyttää jalostamattomana tai sellaisen mekaanisen käsittelyn jälkeen kuten murskaaminen, pesu ja lajittelu' (8 ja 9 perustelukappale). Poissuljettujen materiaalien ja tavoitteiden osalta komissio toteaa riidanalaisen päätöksen 11–13 perustelukappaleessa seuraavaa:

'AGL:ää ei kanneta materiaaleista, jotka ovat muiden menetelmien sivutuotteita tai jätteitä. Brittiläisten viranomaisten mukaan tällaisia materiaaleja ovat vuolukiven ja kaoliinin jätteet, jätekivi, tuhka, masuuneista peräisin oleva kuona sekä lasin ja kumin jätteet. Sitä ei myöskään kanneta kierrätyskiviaineksista, joita ovat ainakin kerran käytetty kalliokivi, hiekka ja sora (käytetään yleensä rakennusosalalla ja rakennusurakoissa).

Brittiläisten viranomaisten mukaan tällaisten materiaalien poissulkemisella AGL:n soveltamisalasta pyritään kannustamaan niiden käyttöä rakennusmateriaaleina ja vähentämään neitseellisten kiviainesten liiallista louhimista, millä näin ollen kannustetaan luonnonvarojen järkevää käyttöä.

Brittiläisten viranomaisten alkuperäiset suunnitelmat perustuvat olettamalle, että AGL mahdollistaa neitseellisten kiviainesten kysynnän määrän vähentämisen keskimäärin 20 000 000 tonnilla vuodessa; Yhdistyneen kuningaskunnan vuosittainen kysyntä on noin 230 000 000 tonnista 250 000 000 tonniin.'

22 AGL:n soveltamisalaa koskevan arvioinnin osalta riidanalaisen päätöksen 29 ja 31 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

'Komissio toteaa, että AGL kannetaan vain kiviaineksena käytetyn kalliokiven, hiekan ja soran kaupallisesta hyödyntämisestä. Sitä ei kanneta näistä materiaaleista, jos niitä käytetään muussa tarkoituksessa. AGL kannetaan vain neitseellisestä kiviaineksesta. Sitä ei kanneta kiviaineksista, jotka louhitaan muiden menetelmien sivutuotteina tai jätteinä (sivutuotteena saatavat kiviainekset), eikä kierrätyskiviaineksista. Näin ollen komissio katsoo, että AGL koskee vain tiettyjä toimialoja ja tiettyjä yrityksiä. Komissio siis toteaa, että on arvioitava, voidaanko AGL:n soveltamisalaa perustella verojärjestelmän logiikalla ja yleisellä rakenteella.

– – Yhdistynyt kuningaskunta on kansallisen verojärjestelmänsä määrittämistä koskevaa toimivaltaansa käyttäen suunnitellut AGL:n siten, että kierrätyskiviaineksia tai muita neitseellisten kiviainesten korvaavia tuotteita käytetään mahdollisimman paljon ja että neitseellisen kiviaineksen, joka on uusiutumaton luonnonvara, järkevää käyttöä kannustetaan. Kiviainesten louhimisesta aiheu-

tuvia ympäristöhaittoja, joita Yhdistynyt kuningaskunta haluaa AGL:n avulla rajoittaa, ovat meluhaitat, pöly, biologiseen monimuotoisuuteen kohdistuvat haitat ja maiseman pilaantuminen.’

23 Komissio päätelee tästä 32 perustelukappaleessa, että ’AGL on erityisvero, jonka soveltamisala on hyvin rajoitettu, ja jäsenvaltio on sen määritellyt kyseessä olevan toimialan ominaisuuksien mukaan’, ja että ’veron rakenteesta ja soveltamisalasta kuvastuu selvä ero neitseellisen kiviaineksen louhimisen, josta aiheutuu ei-toivottuja ympäristövaikutuksia, ja sivutuotteena saatavan kiviaineksen tai kierrätyskiviaineksen sellaisen tuottamisen välillä, joka merkitsee huomattavaa osuutta kaivauksista tai laillisesti eri tarkoituksissa tehtävistä muista töistä tai käsittelyistä saatavan kalliokiven, soran ja hiekan käsittelystä’.

24 Sellaisten kiviainesten osalta, jotka viedään maasta ilman, että niitä on jalostettu Yhdistyneen kuningaskunnan alueella, riidanalaisen päätöksen 33 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

’ – – tätä ratkaisua voidaan perustella sillä seikalla, että kiviainekset voidaan vapauttaa verosta Yhdistyneessä kuningaskunnassa, jos ne käytetään verosta vapautetuissa valmistusmenettelyissä (esimerkiksi lasin, muovin, paperin, lannoitteiden ja torjunta-aineiden valmistuksessa). Koska brittiläiset viranomaiset eivät voi tarkkailla kiviainesten käyttöä rajojen ulkopuolella, vientien vapauttaminen verosta on välttämätöntä kiviainesten viejien oikeusvarmuuden takia ja sellaisten kiviainesten vientien epäoikeudenmukaisen kohtelun välttämiseksi, jotka muuten voitaisiin vapauttaa verosta Yhdistyneen kuningaskunnan alueella.’

25 Komissio toteaa lopuksi 34 perustelukappaleessa seuraavaa:

”Tällaisen veron luonteelle ja yleiselle järjestelmälle on ominaista, että sitä ei sovelleta sivutuotteena saatavaan kiviainekseen eikä kierrätyskiviainekseen. Veron kantaminen neutraalin kiviaineksen louhimisesta vaikuttaa osaltaan uuden kiviaineksen louhimisen vähentymiseen, uusiutumattomien luonnonvärojen käytön vähentymiseen ja ympäristölle haitallisten seurausten vähentymiseen. Komissio on siis sillä kannalla, että joillekin yrityksille AGL:n soveltamisalan määrittelystä mahdollisesti syntyviä etuja voidaan perustella verojärjestelmän luonteella ja yleisellä järjestelmällä.”

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nostettu kanne ja valituksenalainen tuomio

- 3 BAA nosti kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 12.7.2002 toimittamallaan kannekirjelmällä, jossa vaadittiin riidanalaisen päätöksen kumoamista osittain.
- 4 Yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 28.11.2002 antamalla määräyksellä Yhdistynyt kuningaskunta hyväksyttiin väliintulijaksi tukemaan komission vaatimuksia.
- 5 Kantaja vetosi kanteensa tueksi ensimmäiseksi siihen, että EY 87 artiklan 1 kohtaa on rikottu, toiseksi siihen, että perustelut puuttuvat, kolmanneksi siihen, että komissio on laiminlyönyt velvollisuuttaan aloittaa muodollinen tutkintamenettely, ja neljänneksi siihen, että kyseinen toimielin on laiminlyönyt velvollisuuksiaan alustavan tutkinnan aikana.

- 6 Esittämättä virallista oikeudenkäyntiväitettä komissio katsoi, että kannetta ei voida ottaa tutkittavaksi, ja väitti, että riidanalainen päätös ei koske kantajaa ”erikseen” EY 230 artiklan neljännen kohdan mukaisella tavalla.
- 7 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 45–68 kohdassa esitetyillä perusteilla, että kanne on otettava tutkittavaksi. Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi ensimmäisen ja toisen kanneperusteen, jotka käsiteltiin yhdessä, ja kolmannen ja neljännen kanneperusteen valituksenalaisen tuomion 104–156, 163–172 ja 177–180 kohdassa esitetyillä perusteilla. Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi kanteen kokonaisuudessaan.

Valitusasian asianosaisten ja väliintulijan vaatimukset

- 8 BAA vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin
- hylkää vastavalituksen
 - kumoaa valituksenalaisen tuomion
 - kumoaa riidanalaisen päätöksen muilta osin kuin Pohjois-Irlannille myönnetyn vapautuksen osalta

- velvoittaa komission ja väliintulijan korvaamaan kummassakin oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

9 Komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa valituksenalaisen tuomion ja toteaa, että ensimmäisessä oikeusasteessa nostettua kannetta ei voitu ottaa tutkittavaksi, tai toissijaisesti

- jättää valituksen tutkittavaksi ottamatta ja/tai hylkää sen perusteettomana

- velvoittaa BAA:n korvaamaan kummassakin oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

10 Yhdistynyt kuningaskunta vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin hylkää valituksen kokonaisuudessaan.

Vastavalitus

- 11 Koska vastavalitus liittyy komission ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nostaman kanteen tutkittavaksi ottamiseen, ja se on kysymys, joka on ratkaistava ennen kuin varsinaisen valituksen aineelliset kysymykset voidaan tutkia, se on tutkittava ensiksi.
- 12 Komissio katsoo, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisia virheitä ottaessaan asian tutkittavaksi. Valitusperusteessa on kaksi osaa.

Tutkittavaksi ottamista koskevan valitusperusteen ensimmäinen osa

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

- 13 Komission mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se ei ottanut huomioon, että AGL on luonteeltaan yleisesti sovellettava toimenpide. Tällä toimella on otettu käyttöön vero, jonka kantamisen edellytykset on määriteltävä objektiivisesti ja abstraktisti, ja kyse on siksi yleisesti sovellettavasta säädöksestä, joka vaikuttaa mahdollisesti rajoittamattomaan määrään toimijoita Yhdistyneessä kuningaskunnassa.
- 14 Kun tukitoimenpide koskee toimijoita suoraan ja sitä sovelletaan yleisesti, päätöstä, jolla komissio hyväksyy tällaisen toimenpiteen, sovelletaan myös yleisesti, ja toisin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut, sen ei näin ollen voida komission

mukaan katsoa olevan toimi, joka koskee ”erikseen” toimen edunsaajia tai niiden kilpailijoita EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettulla tavalla.

- 15 Komissio toteaa tältä osin, että jos kantaja riitauttaa sen, onko päätös, jossa päätetään olla vastustamatta tiettyä toimea, perusteltu – kuten nyt esillä olevassa asiassa –, tämän riitautuksen tutkittavaksi ottamisen edellytyksenä on oikeuskäytännön mukaan se, että kyseessä olevan päätöksen kohteena oleva tuki vaikuttaa huomattavasti kantajan asemaan markkinoilla. Jos kantaja sitä vastoin riitauttaa päätöksen, jonka mukaan muodollista tutkintamenettelyä ei aloiteta, turvatakseen EY 88 artiklan 2 kohdassa taatut menettelylliset oikeutensa, riittää, että ”asia koskee kantajaa” kyseisessä määräyksessä tarkoitettulla tavalla, jotta se voi riitauttaa kyseisen päätöksen (ks. vastaavasti asia C-198/91, Cook v. komissio, tuomio 19.5.1993, Kok. 1993, s. I-2487, Kok. Ep. XIV, s. I-211, 23 kohta ja asia C-225/91, Matra v. komissio, tuomio 15.6.1993, Kok. 1993, s. I-3203, Kok. Ep. XIV, s. I-233, 17 kohta).
- 16 Komission mukaan on sovellettava tiukempaa edellytystä kuin edellytystä, joka koskee huomattavaa vaikuttamista kantajan markkina-asemaan, sen arvioimiseksi, koskeeko toimenpide kantajaa erikseen, kun – kuten nyt esillä olevassa asiassa – tukijärjestelmä on luonteeltaan yleinen (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat 67/85, 68/85 ja 70/85, Kwekerij van der Kooy ym. v. komissio, tuomio 2.2.1988, Kok. 1988, s. 219, 15 kohta; asia T-398/94, Kahn Scheepvaart v. komissio, tuomio 5.6.1996, Kok. 1996, s. II-477, 39–41 kohta ja asia T-86/96, Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen ja Hapag-Lloyd v. komissio, tuomio 11.2.1999, Kok. 1999, s. II-179, 45 kohta).
- 17 Komissio huomauttaa lisäksi, että riippumatta siitä, että toimenpide on luonteeltaan yleinen, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien tyytyi valituksenalaisen tuomion 58–66 kohdassa arvioimaan ainoastaan AGL:n väitetyt vaikutuksia BAA:n kolmen jäsenen kilpailuasemaan. Näiden kolmen jäsenen valintaa ei perusteltu niille ominaisilla erityisolosuhteilla.

- 18 BAA:n jäsenet eivät komission mukaan lisäksi olleet ainoat yritykset, joille aiheutui verosta negatiivisia vaikutuksia. AGL:llä oli negatiivisia vaikutuksia useisiin muihin yrityksiin, ja koska veronmaksuvelvollisuus oli määritelty objektiivisesti ja abstraktisti, vero koski mahdollisesti rajoittamatonta määrää yrityksiä. Näin ollen päätös, jossa AGL hyväksyttiin, ei koskenut erikseen yhtäkään yrityksistä, joihin sillä oli vaikutuksia.
- 19 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen omaksumalla lähestymistavalla on komission mukaan huomattavia systemaattisia seurauksia, sillä tällöin mahdollisesti rajoittamaton määrä toimijoita voisi riitauttaa komission päätökset, jotka koskevat yleisesti sovellettavia tukitoimenpiteitä, erityisesti verotuksellisia toimenpiteitä, mikä poistaisi täysin EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetun käsitteen ”koskea erikseen” merkityksen.
- 20 BAA puolestaan toteaa ensin, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut, että huomattavaa vaikuttamista markkina-asemaan koskeva edellytys täyttyi BAA:n osalta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ei siksi tarvinnut tutkia sitä, oliko se seikka, että asia koski BAA:ia EY 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla, riittävä kanteen tutkittavaksi ottamiseksi, vaikka BAA vetosi muihin kanneperusteisiin kuin siihen, että komissio laiminlöi velvollisuutensa aloittaa muodollinen tutkintamenettely.
- 21 BAA:n mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei tehnyt oikeudellista virhettä sillä perusteella, että se ei ottanut huomioon, että AGL on luonteeltaan yleinen toimenpide. BAA:n mukaan oikeuskäytännössä ei tehdä eroa sillä perusteella, onko kyseessä oleva toimi luonteeltaan yleinen vai koskeeko se yksittäistapausta silloin, kun tutkitaan, onko kilpailijan kumoamiskanne EY 88 artiklan 3 kohdan nojalla tehdystä päätöksestä otettava tutkittavaksi.

- 22 BAA:n mukaan on lisäksi niin, että vaikka se, että tukitoimenpide on luonteeltaan yleinen toimenpide tai yksittäistapausta koskeva päätös, voisi olla kriteerinä ratkaistaessa, otetaanko edunsaajan kyseisestä toimenpiteestä nostama kanne tutkittavaksi, asia ei ole täten kilpailijan nostaman kanteen osalta. Tukitoimenpiteen luonteella ei voi olla vaikutusta siihen, kuinka moneen kilpailijaan se vaikuttaa, eikä siihen, millainen tämä vaikutus on. BAA:n mukaan ”yksittäistapausta koskeva” tuki, joka on myönnetty tietylle yritykselle, voi siksi vaikuttaa rajoittamattomaan määrään kilpailijoita, joista kaikkiin tuki voi vaikuttaa niiden kilpailijan ominaisuudessa.
- 23 BAA:n mukaan edellä mainituilla yhdistetyissä asioissa Kwekerij van Van der Kooy ym. vastaan komissio ja asiassa Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen ja Hapag-Lloyd vastaan komissio annetuilla tuomioilla ei selvästi ole merkitystä, koska ne koskivat mahdollisten edunsaajien kanteita EY 88 artiklan 2 kohdan nojalla tehdyistä päätöksistä. Edellä mainitussa asiassa Kahn Scheepvaart vastaan komissio annetussa tuomiossa katsottiin, että tuen kantajan kilpailuasemaan kohdistuvia vaikutuksia ei ollut näytetty toteen, kun taas nyt esillä olevassa asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien katsoi, että kyseessä olevan toimenpiteen vaikutukset BAA:n jäsenten kilpailuasemaan ovat huomattavia.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 24 Tämän valitusperusteen ensimmäisessä osassa komissio riitauttaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arvioinnin kanteen tutkittavaksi ottamisesta siltä osin kuin tämä katsoi, että riidanalainen päätös koskee BAA:ia ”erikseen” EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettulla tavalla, vaikka kyseisen päätöksen yleisen sovelletavuuden olisi pitänyt johtaa siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien katsoo, että päätös ei koskenut BAA:ia erikseen.

- 25 EY 230 artiklan neljännen kohdan mukaan luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi nostaa kanteen toiselle henkilölle osoitetusta päätöksestä vain silloin, kun kyseinen päätös koskee ensin mainittua henkilöä suoraan ja erikseen.
- 26 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan päätös koskee erikseen muita kuin niitä, joille se on osoitettu, ainoastaan silloin, kun tämä päätös vaikuttaa niihin niille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella ne erottuvat kaikista muista ja ne voidaan näin ollen yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu (ks. erityisesti asia 25/62, Plaumann v. komissio, tuomio 15.7.1963, Kok. 1963, s. 197 ja 223; em. asia Cook v. komissio, tuomio 19.5.1993, 20 kohta; em. asia Matra v. komissio, tuomio 15.6.1993, 14 kohta; asia C-78/03 P, komissio v. Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, tuomio 13.12.2005, Kok. 2005, s. I-10737, 33 kohta ja yhdistetyt asiat C-75/05 P ja C-80/05 P, Saksa ym. v. Kronofrance, tuomio 11.9.2008, Kok. 2008, s. I-6619, 36 kohta).
- 27 Tämän kanteen, jossa on kysymys komission valtioneuvoston tekemästä päätöksestä, osalta on huomautettava, että EY 88 artiklassa säännellyssä valtioneuvoston valvontamekaniismissä on erotettava toisistaan ensinnäkin kyseisen artiklan 3 kohdan mukainen tukien alustava tutkintavaihe, jonka tavoitteena on ainoastaan mahdollistaa, että komissio voi tehdä ensimmäiset päätelmänsä kyseisen tuen täydellisestä tai osittaisesta soveltuvuudesta yhteismarkkinoille, ja toiseksi tämän saman artiklan 2 kohdassa tarkoitettu tutkintavaihe. EY:n perustamissopimuksen mukaan komissio on vasta viimeksi mainitussa vaiheessa, jonka tavoitteena on tehdä mahdolliseksi, että komissio saa käyttöönsä kattavat tiedot kaikista asiaan liittyvistä seikoista, velvollinen kehottamaan niitä, joita asia koskee, esittämään huomautuksensa (ks. em. asia Cook v. komissio, tuomion 22 kohta; em. asia Matra v. komissio, tuomion 16 kohta; asia C-367/95 P, komissio v. Sytraval ja Brink's France, tuomio 2.4.1998, Kok. 1998, s. I-1719, 38 kohta; em. asia komissio v. Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, tuomion 34 kohta ja em. yhdistetyt asiat Saksa ym. v. Kronofrance, tuomion 37 kohta).

- 28 Tästä seuraa, että kun komissio toteaa EY 88 artiklan 2 kohdassa määrättyä muodollista tutkintamenettelyä aloittamatta kyseisen artiklan 3 kohdan perusteella tehdyllä päätöksellä, että tuki soveltuu yhteismarkkinoille, niillä, joiden hyväksi kyseisen menettelyn tarjoamat menettelylliset takeet on annettu, on mahdollisuus saada aikaan se, että näitä takeita noudatetaan, vain, jos ne voivat saattaa tämän päätöksen yhteisöjen tuomioistuinten tutkittavaksi. Tämän perusteella kyseiset tuomioistuimet ottavat tutkittavaksi kanteen, jonka on nostanut EY 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu osapuoli, jota asia koskee, tällaisen päätöksen kumoamiseksi, jos kyseinen kantaja pyrkii kanteen nostamisella turvaamaan viimeksi mainittuun määräykseen perustuvat menettelylliset oikeutensa (em. asia komissio v. Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, tuomion 35 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja em. yhdistetyt asiat Saksa v. Kronofrance, tuomion 38 kohta).
- 29 Yhteisöjen tuomioistuin on täsmentänyt, että niillä, joita asia koskee, tarkoitetaan henkilöitä, yrityksiä ja yhteenliittymiä, joiden etuihin tuen myöntäminen saattaa vaikuttaa, eli erityisesti tämän tuen saajan kanssa kilpailevia yrityksiä ja ammatti- ja toimialajärjestöjä (em. asia komissio v. Sytraval ja Brink's France, tuomion 41 kohta; em. asia komissio v. Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, tuomion 36 kohta ja em. yhdistetyt asiat Saksa ym. v. Kronofrance, tuomion 39 kohta).
- 30 Jos kantaja sitä vastoin kyseenalaistaa sen, onko tuen arviointia koskeva päätös sellaisenaan perusteltu, pelkästään se seikka, että kantajaa voidaan pitää EY 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna osapuolena, jota asia koskee, ei riitä siihen, että kanne otettaisiin tutkittavaksi. Kantajan on siis osoitettava, että sillä on erityinen asema edellä mainitussa tuomiossa Plaumann vastaan komissio tarkoitettulla tavalla. Tällainen asema on kysymyksessä erityisesti silloin, kun kyseessä olevan päätöksen kohteena oleva tuki vaikuttaa huomattavasti kantajan asemaan markkinoilla (asia 169/84, Cofaz ym. v. komissio, tuomio 28.1.1986, Kok. 1986, s. 391, Kok. Ep. VIII, s. 439, 22–25 kohta; em. asia komissio v. Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, tuomion 37 kohta ja em. yhdistetyt asiat Saksa v. Kronofrance, tuomion 40 kohta).
- 31 Toisin kuin komission väittää, se, että riidanalainen päätös on yleisesti sovellettava toimenpide, mikä johtuu siitä, että sen tarkoituksena on hyväksyä verojärjestelmä, jota

sovelletaan yleisesti ja abstraktisti määriteltyyn taloudellisten toimijoiden ryhmään, ei ole sellainen seikka, joka olisi omiaan estämään edellä mainitun oikeuskäytännön soveltamista.

- 32 Yhteisöjen tuomioistuin on toistuvasti todennut, että ei ole mahdotonta, että vaikka riidanalainen säännös on luonteeltaan ja ulottuvuudeltaan yleisesti sovellettava, koska sitä sovelletaan kaikkiin niihin taloudellisiin toimijoihin, joita asia koskee, se voi koskea tiettyjä niistä erikseen (ks. erityisesti asia C-309/89, Codorníu v. neuvosto, tuomio 18.5.1994, Kok. 1994, s. I-1853, Kok. Ep. XV, s. I-177, 19 kohta ja yhdistetyt asiat C-182/03 ja C-217/03, Belgia ja Forum 187 v. komissio, tuomio 22.6.2006, Kok. 2006, s. I-5479, 58 kohta).
- 33 Siltä osin kuin kyse on yleisen tukijärjestelmän kumoamiseksi nostetun kanteen tutkittavaksi ottamisesta, yhteisöjen tuomioistuin on katsonut hiljattain erityisesti, että toimen voidaan katsoa koskevan erikseen jonkin henkilöryhmän yhteisiä etuja edistämään perustettua yhdistystä, joka vaati riidanalaisen päätöksen kumoamista pääasiassa, siltä osin kuin riidanalaisen päätöksen kohteena oleva tukijärjestelmä on ”vaikuttanut huomattavasti kyseisen yhdistyksen jäsenten markkina-asemaan” (ks. em. asia komissio v. Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, tuomio 70 kohta).
- 34 Lisäksi kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 40–43 kohdassa, komission väitettä, jonka mukaan on sovellettava tiukempaa edellytystä kuin edellytystä, joka koskee huomattavaa vaikutusta kantajan markkina-asemaan, kun riidanalainen päätös liittyy yleiseen tukijärjestelmään, ei voida johtaa tuomioista, joihin komissio viittaa.
- 35 Edellä esitetystä seuraa, että riippumatta siitä, onko kyseessä oleva tukitoimenpide luonteeltaan yksittäistapausta koskeva vai yleinen, silloin kun kantaja kyseenalaistaa sen, onko tuen arviointia koskeva päätös sellaisenaan perusteltu, sen on osoitettava, että sillä on ”erityinen asema” edellä mainitussa tuomiossa Plaumann vastaan komissio

tarkoitettulla tavalla, mistä on kyse muun muassa silloin, kun kyseessä olevan päätöksen kohteena oleva tuki vaikuttaa huomattavasti kantajan asemaan kyseisillä markkinoilla.

- 36 Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on vaatimalla, että on näytettävä toteen, että riidanalaisen päätöksen tekeminen vaikutti huomattavasti BAA:n asemaan kyseisillä markkinoilla, soveltanut oikein tämän tuomion 30 kohdassa mainittua oikeuskäytäntöä.
- 37 Valituksenalaisen tuomion 54 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi nimittäin, ilman että komissio olisi riitauttanut tätä, että BAA ei pelkää riitauttanut sitä, että tämä toimielin kieltäytyi aloittamasta muodollista tutkintamenettelyä, vaan myös kyseenalaisti sen, onko riidanalainen päätös perusteltu.
- 38 Sen arvioimiseksi, onko se edellytys täyttynyt, jonka mukaan päätöksen on koskettava kyseessä olevaa yritystä erikseen EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettulla tavalla, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tutki edelleen perustellusti, osoittiko BAA asian kannalta merkityksellisellä tavalla syyt, joiden vuoksi AGL voi vaikuttaa merkittävästi ainakin yhden sen jäsenen asemaan kiviainesmarkkinoilla.
- 39 Toisin kuin komissio väittää ja kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on perustellusti katsonut valituksenalaisen tuomion 47 kohdassa, sellaisen yhdistyksen nostama kanne voidaan ottaa tutkittavaksi, joka toimii yhden tai usean sellaisen jäsenensä sijaan, jotka olisivat itse voineet nostaa kanteen, joka olisi otettu tutkittavaksi (ks. erityisesti vastaavasti asia C-409/96 P, Sveriges Betodlares ja Henrikson v. komissio, määräys 18.12.1997, Kok. 1997, s. I-7531, 46 ja 47 kohta).

- 40 Näin ollen on niin ikään hylättävä komission väite, jonka mukaan BAA:n kolme jäsentä, joiden kilpailutilanne on otettu huomioon sen arvioimiseksi, voidaanko katsoa, että päätös koskee valittajaa ”erikseen” EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettulla tavalla, on valittu mielivaltaisesti ja perusteettomasti.
- 41 Edellä esitetystä seuraa, että komission esittämän tutkittavaksi ottamista koskevan valitusperusteen ensimmäinen osa on hylättävä.

Tutkittavaksi ottamista koskevan valitusperusteen toinen osa

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

- 42 Komissio väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, koska se ei tutkinut asianmukaisesti, vaikuttiko tuki BAA:n jäsenten kilpailuasemaan merkittäväällä tavalla siltä osin kuin se katsoi, että tämä edellytys täyttyi yksittäisten seikkojen perusteella, ilman että se otti huomioon markkinoiden kokonaistilannetta.
- 43 Siltä osin kuin on kyse niistä kolmesta yrityksestä, joihin BAA viittaa, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi komission mukaan kunkin osalta, että kiviainesveroa kannetaan niiden tuotannon tietyistä osasta ja että veronalaiset tuotteet kilpailevat sellaisten muiden tuotteiden kanssa, joista ei kanneta veroa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei komission mukaan kuitenkaan ilmoittanut syitä, joiden perusteella päätös olisi ”vaikuttanut merkittäväällä tavalla kyseisten yritysten kilpailuasemaan” oikeuskäytännössä tarkoitettulla tavalla. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei

erityisesti ilmoittanut tämän kilpailun vaikutuksia hintojen, markkinaosuuksien tai yrityksen kannattavuuden osalta, mikä on vastoin vaatimuksia, jotka seuraavat oikeuskäytännöstä, jonka mukaan yritys ei voi vedota pelkästään siihen, että se on edunsaajana olevan yrityksen kilpailija, vaan sen on lisäksi osoitettava olevansa tilanteessa, jonka perusteella se voidaan yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu.

44 Komission mukaan on mahdollista, että tuotteiden, joista AGL:ää kannetaan, markkinaosuus voi vähentyä verrattuna muihin tuotteisiin ja aloihin ja että ei ole mahdotonta, että tällainen markkinaosuuksien vähentyminen yleisesti voisi vaikuttaa myös kaikkiin sellaisiin yrityksiin Yhdistyneessä kuningaskunnassa, jotka tuottavat kiviaineksia. Tämä vaikutus on kuitenkin alakohtainen, ja se ei johdu erityisistä olosuhteista, jotka ovat ominaisia yksittäiselle yritykselle verrattuna muihin kyseisen alan yrityksiin. Tästä syystä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tulkinta, jonka mukaan tuki voi vaikuttaa yritykseen merkittäväällä tavalla, vaikka sen tilanne ei ole millään tavalla erilainen verrattuna useiden muiden yritysten tilanteeseen, ei ole yhteensopiva EY 230 artiklan neljännen kohdan kanssa, sellaisena kuin yhteisöjen tuomioistuin on tätä artiklaa tulkinnut.

45 BAA väittää, että vaikka nyt esillä olevassa asiassa sovellettaisiin tiukempaa tutkittavaksi ottamisen edellytystä, joka koskee huomattavaa vaikutusta kantajan markkina-asemaan ja jota ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin sovelsi, kyseinen tuomioistuin katsoi perustellusti, että tuki vaikutti kantajan jäseniin merkittäväällä tavalla. BAA toimitti täsmällisiä tietoja AGL:n vaikutuksista joidenkin BAA:n jäsenten kilpailuasemaan, ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tukeutui näihin täsmennyksiin todetakseen, että tuki vaikutti merkittäväällä tavalla BAA:n jäsenten kilpailuasemaan. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arvioinnissa on kyse tosiseikkojen arvioinnista, jota yhteisöjen tuomioistuin ei voi tutkia valituksen yhteydessä.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 46 Tutkittavaksi ottamista koskevan valitusperusteen toisessa osassa komissio kyseenalaistaa analyysin, jonka perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että tuki vaikutti huomattavasti kantajan asemaan markkinoilla. Komissio arvostelee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta pääasiallisesti siitä, että se ei ilmoittanut syitä, joiden perusteella päätös vaikutti merkittävällä tavalla kyseisten yritysten kilpailuasemaan, ja erityisesti siitä, että se ei ilmoittanut tämän kilpailun vaikutuksia hintojen, markkinaosuuksien tai yrityksen kannattavuuden osalta, mikä on vastoin vaatimuksia, jotka seuraavat oikeuskäytännöstä, jonka mukaan yritys ei voi vedota ainoastaan siihen, että se on edunsaajana olevan yrityksen kilpailija.
- 47 On todettava, että siltä osin kuin on kyse käsitteen ”huomattava vaikutus” kantajan ”asemaan” kyseisillä markkinoilla määrittämisestä, yhteisöjen tuomioistuin on täsmentänyt, että pelkästään se seikka, että toimi on omiaan vaikuttamaan vallitseviin kilpailuolosuhteisiin asianomaisilla markkinoilla ja että kyseessä oleva yritys jollain tavalla kilpaili toimesta hyötyneen yrityksen kanssa, ei missään tapauksessa riitä siihen, että kyseisen toimen voitaisiin katsoa koskevan mainittua yritystä erikseen (ks. erityisesti asia C-525/04 P, Espanja v. Lenzing, tuomio 22.11.2007, Kok. 2007, s. I-9947, 32 kohta).
- 48 Yritys ei siksi voi vedota pelkästään siihen, että se on edunsaajana olevan yrityksen kilpailija, vaan sen on lisäksi osoitettava olevansa sellaisessa tosiallisessa tilanteessa, jonka perusteella se voidaan yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu (ks. erityisesti em. asia Espanja v. Lenzing, tuomion 33 kohta).

49 Toisin kuin komissio väittää, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei nyt esillä olevassa asiassa rajoittunut toteamaan, että BAA:n jäsenten ja niiden yritysten välillä, joista ei kanneta AGL:ää, on pelkkä kilpailusuhde.

50 Valituksenalaisen tuomion 55–62 kohdasta nimittäin ilmenee, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen nojautui seuraaviin seikkoihin, ennen kuin se päätteli kyseisen tuomion 63 kohdassa, että riidanalaisella valtion toimenpiteellä saattoi olla vaikutusta tiettyjen BAA:n jäsenten kilpailutilanteeseen ja että ”tämä vaikutus oli luonteeltaan oleellinen”:

- AGL:n tarkoitus on siirtää osa neitseellisiin kiviaineksiin kohdistuvasta kysynnästä muihin tuotteisiin, jotka vapautetaan verosta, jotta niiden käyttöä kiviaineksina kannustetaan ja jotta neitseellisten kiviainesten louhimista vähennetään. Brittiläisten viranomaisten niiden suunnitelmien mukaan, jotka toistetaan riidanalaisessa päätöksessä ja joita ei ole riitautettu, tämä vero mahdollistaa neitseellisiin kiviaineksiin kohdistuvan kysynnän vähentämisen keskimäärin noin 8–9 prosentilla vuodessa (valituksenalaisen tuomion 55 kohta)
- niiden tietojen mukaan, joiden paikkansapitävyyttä komissio tai Ison-Britannian hallitus eivät ole kiistäneet, tietyt BAA:n jäsenet, muun muassa Torrington Stone, Sherburn Stone Co. Ltd ja Cloburn Quarry, ovat verosta vapautettujen materiaalien, joista on tullut kilpailukykyisiä AGL:n käyttöön ottamisen ansiosta, tuottajien suoria kilpailijoita (valituksenalaisen tuomion 58 kohta)
- Torrington Stone, Devonissa toimiva louhintayhtiö, tuotti hiomatonta rakennuskiveä ja pinnoitekiveä, jotka myydään keskimäärin – – GBP:n hintaan tonnilta louhokselta vietyinä, ja hiottua rakennuskiveä, joka myydään keskimäärin – – GBP:n hintaan tonnilta louhokselta vietyinä. Nämä tuotteet ovat 3–5 prosenttia louhitun kalliokiven määrästä. Loput 95 prosenttia ovat sivutuotteita tai jätteitä, joita tässä tapauksessa ovat tavallinen täytemaa (joka myydään keskimäärin – – GBP:n hintaan tonnilta louhokselta vietyinä) ja rikottu täytemaa (joka myydään

keskimäärin – – GBP:n hintaan tonnilta louhokselta vietynä). Vain hiottua rakennuskiveä ei veroteta. Ennen AGL:n käyttöön ottamista täytemaat myytiin 50 kilometrin säteelle. Veron käyttöön ottamisen jälkeen niiden kilpailijoita tällä alueella ovat muun muassa yli 80 kilometrin päässä sijaitsevilta kaoliinilouhoksilta peräisin olevat sivutuotteet, joista ei kanneta AGL:ää (valituksenalaisen tuomion 59 kohta)

- Sherburn Stone Co. Ltd, muun muassa Yorkshiressä toimiva louhintayhtiö, tuotti korkeat tekniset laatuvaatimukset täyttäviä materiaaleja, jotka on tarkoitettu korkeat lujuusvaatimukset täyttävän betonin valmistukseen. Näistä tuotteista, jotka ovat 50 prosenttia louhitusta kalliokivestä ja joiden keskimääräinen myyntihinta on – – GBP tonnilta louhokselta vietynä, kannetaan AGL. Louhitusta kalliokivestä jäljelle jäävistä 50 prosentista Sherburn Stone Co. Ltd tuottaa hienojakoista soraa ja jäännössavea, joita voidaan käyttää täytemaana ja jotka myydään keskimäärin – – GBP:n hintaan tonnilta louhokselta vietynä. AGL:n käyttöön ottamisen jälkeen näiden sivutuotteiden myynti on tullut yhä vain hankalammaksi, ja niiden varastot ovat kasvaneet liian suuriksi (valituksenalaisen tuomion 60 kohta)

- Cloburn Quarry, Skotlannissa toimiva louhintayhtiö, suuntasi tuotantonsa kestäviin kiviaineksiin, joiden kuljetuskustannukset voivat olla korkeammat. Kaikista näistä tuotteista kannetaan AGL. Korkeat tekniset laatuvaatimukset täyttävä punainen betonisora ja graniitti, joita tämä yritys tuottaa ja joita käytetään muun muassa rautatiesepeleinä tai korkeat lujuusvaatimukset täyttävässä betonissa sekä asfaltin kanssa, myydään – – GBP:n keskihintaan tonnilta louhokselta vietynä, eivätkä materiaalit, joista veroa ei kanneta ja jotka ovat peräisin kaoliinin tai liuskekiven tuotannosta, ole niiden kilpailijoita. Sen sijaan Cloburn Carryn louhoksesta otetuista sivutuotteista, jotka ovat suurimmalta osin hienojakoista soraa, joka myydään – – GBP:n keskihintaan tonnilta louhokselta vietynä ja jota käytetään täytemaana, 25 prosenttia kilpailee niiden tuotteiden kanssa, joista veroa ei kanneta (valituksenalaisen tuomion 61 kohta)

- näiden yritysten toiminta kiviainesmarkkinoilla ei ole puhtaasti sivutoimintaa niiden pääasialliseen toimintaan nähden, ja edellä mainituista luvuista käy ilmi, että sivutuotteiden kaupallinen hyödyntäminen kiviaineksina muodostaa huomattavan osan edellä mainittujen yritysten toiminnasta (valituksenalaisen tuomion 62 kohta).

51 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin nojautui myös seuraaviin seikkoihin pääteläkseen, että riidanalaisella valtion toimenpiteellä, siltä osin kuin se koski vientien vapauttamista verosta, saattoi olla vaikutusta tiettyjen BAA:n jäsenten kilpailutilanteeseen ja että tämä vaikutus oli luonteeltaan oleellinen:

- BAA väittää, että tällä vapauttamisella on myös kielteinen vaikutus sen niiden jäsenten kilpailuasemaan, jotka vievät vähän tai eivät lainkaan toisin kuin niiden merkittävimmät kilpailijat Yhdistyneen kuningaskunnan markkinoilla. Vientien vapauttaminen verosta nimittäin luo näille kilpailijoille, ja muun muassa Glensandassa louhosyhtiölle, jolta yli 90 prosenttia vientiin menevästä kiviaineksesta on peräisin, sen edun, että niille ei aiheudu tappioita vyöryttäväksi niiden Yhdistyneessä kuningaskunnassa myymien tuotteiden hintaan. Valittajan jäsenet joutuvat sen sijaan myymään verotettavat kiviaineksensa tappiolla ja vyöryttämään verorasituksen muihin tuotteisiinsa (valituksenalaisen tuomion 65 kohta);
- vientien vapauttaminen verosta voi vaikuttaa oleellisesti ainakin yhden BAA:n jäsenen kilpailuasemaan, koska BAA toteaa, ilman että komissio tai väliintulija ovat tätä kiistäneet, että sellaisen korkeat tekniset laatuvaatimukset täyttävän graniitin markkinoilla, jota käytetään muun muassa rautatiesepelinä (johon sovelletaan AGL:ää), Cloburn Quarry on Glensandan louhoksen, joka myös sijaitsee Skotlannissa, suora kilpailija. Kuten BAA toteaa vastauskirjelmässään, ilman että muut osapuolet ovat tätä kiistäneet, 50 prosenttia Glensandan louhoksen tuotannosta suuntautuu vientiin. Alhaiset tekniset laatuvaatimukset täyttävien

materiaalien vientien vapauttaminen tarjoaa siis tällä louhoksella toimintaansa harjoittavalle louhosyhtiölle kilpailuedun korkeat tekniset laatuvaatimukset täyttävien kiviainesten markkinoilla Skotlannissa siltä osin kuin AGL:n kokonaisu-määrää, jonka Glensandan louhos joutuu vyöryttämään kotimaan markkinoiden asiakkailleen, vähennetään suhteessa puolella siihen summaan verrattuna, jonka sellainen kilpailija joutuu vyöryttämään, joka ei harjoita vientiä; Cloburn Quarry puolestaan myy Yhdistyneessä kuningaskunnassa tappiolla alhaiset tekniset laatuvaatimukset täyttävät kiviaineksensa ja vyöryttää tämän tappion korkeat tekniset laatuvaatimukset täyttävien materiaaliensa hintaan (valituksenalaisen tuomion 66 kohta).

52 Edellä esitetystä seuraa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole pelkästään todennut, että BAA:n jäsenten ja niiden yritysten välillä, joita ei veroteta, on pelkkä kilpailusuhde, vaan se todella tutki, saattoiko riidanalaisella valtion toimenpiteellä olla vaikutusta tiettyjen BAA:n jäsenten kilpailutilanteeseen ja oliko tämä vaikutus luonteeltaan oleellinen.

53 Toisin kuin komissio väittää, yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ei ilmene, että tällaisen erityisaseman, jonka perusteella ”muut kuin ne, joille päätös on osoitettu”, erottuvat kaikista muista taloudellisista toimijoista edellä mainitussa asiassa Plaumann vastaan komissio annetussa tuomiossa tarkoitetulla tavalla, on välttämättä johdettava sellaisista seikoista kuin liikevaihdon merkittävä aleneminen, huomattavat taloudelliset tappiot tai markkinaosuuden merkittävä väheneminen kyseessä olevan tuen myöntämisen johdosta. Valtiontuen myöntäminen voi vaikuttaa toimijan kilpailutilanteeseen myös muilla tavoin, kuten esimerkiksi johtamalla voiton saamatta jäämiseen tai epäedullisempaan kehitykseen kuin kehitys, joka olisi toteutunut kyseisenlaisen tuen puuttuessa. Vastaavasti tällaisen loukkaamisen voimakkuus voi vaihdella useiden tekijöiden perusteella, kuten kyseessä olevien markkinoiden rakenteen tai tuen luonteen mukaan. Kun näytetään toteen huomattava vaikutus kilpailijan markkinatilanteeseen, kyse ei siis ole pelkästään sellaisten seikkojen osoittamisesta, jotka

osoittavat sen kaupallisen tai taloudellisen menestyksen heikkenemistä (em. asia komissio v. Lenzing, tuomion 34 ja 35 kohta).

- 54 Komissio arvostelee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta myös siitä, että se katsoi päätöksen vaikuttaneen BAA:iin merkittäväällä tavalla, vaikka sen tilanne ei ole millään tavalla erilainen kuin useiden muiden yritysten tilanne, vaikka tuomioistuimen olisi pitänyt soveltaa tiukempaa edellytystä sen toteamiseksi, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisella yleisellä verojärjestelmällä oli vaikutus kantajan kilpailuasemaan.
- 55 Kuten tämän tuomion 35 kohdassa on todettu, yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että riippumatta siitä, onko kyseessä oleva tukitoimenpide luonteeltaan yksittäistapausta koskeva vai yleinen, silloin kun kantaja kyseenalaistaa sen, onko tuen arviointia koskeva päätös sellaisenaan perusteltu, sen on osoitettava, että sillä on ”erityinen asema” edellä mainitussa tuomiossa Plaumann vastaan komissio tarkoitetulla tavalla, mistä on kyse muun muassa silloin, kun kyseessä olevan päätöksen kohteena oleva tuki vaikuttaa huomattavasti kantajan asemaan markkinoilla (ks. erityisesti em. asia komissio v. Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, tuomion 70 kohta).
- 56 Jos tällaisen vaikutuksen katsotaan olevan olemassa, se seikka, että määrittelemätön määrä muita kilpailijoita voi mahdollisesti vedota vastaavaan vahinkoon, ei ole esteenä valittajana olevan yrityksen valituksen tutkittavaksi ottamiselle. Kuten julkisasiamies on lisäksi todennut ratkaisuehdotuksensa 65 kohdassa, AGL:llä pyritään nimenomaisesti vaikuttamaan kyseessä olevien markkinoiden rakenteeseen siirtämällä osa neitseellisiin kiviaineksiin kohdistuvasta kysynnästä korvaaviin tuotteisiin, joten kyseisellä verolla pyritään nimenomaisesti vaikuttamaan markkinoilla toimivien yritysten välisiin kilpailuasemiin.

- 57 Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei tehnyt oikeudellista virhettä arvioidessaan sitä, koskeeko riidanalainen toimi valittajaa erikseen.
- 58 Edellä esitetyn perusteella tutkittavaksi ottamista koskevan valitusperusteen toinen osa on hylättävä. Näin ollen vastavalitus on hylättävä kokonaisuudessaan.

Valitus

- 59 BAA esittää valituksensa tueksi kuusi valitusperustetta. BAA arvostelee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, että se on tehnyt oikeudellisia virheitä,
- kun se ei tutkinut valtiontuen olemassaoloa objektiivisesti
 - kun se sovelsi väärää ”valvonnan tasoa”
 - kun se arvioi väärin AGL:n ”luonnetta ja yleistä rakennetta”
 - siltä osin kuin on kyse vientien vapauttamisesta verosta

- kun se totesi, että komissiolla ei ollut velvollisuutta aloittaa muodollista tutkintamenettelyä

- kun se totesi, että riidanalainen päätös on riittävän perusteltu.

Ensimmäinen valitusperuste, joka koskee valtiontuen olemassaolon arvioinnin virheellisyyttä

- ⁶⁰ BAA esittää kolme väitettä tämän valitusperusteen tueksi. BAA:n mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin sovelsi ensinnäkin sellaista valtiontuen käsitettä, joka ei ole objektiivinen, kuten ilmenee erityisesti valituksenalaisen tuomion 117 kohdasta. Toiseksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki kyseisen tuomion 120 ja 121 kohdassa virheellisesti eron nyt esillä olevan asian tosiseikkojen ja asian C-143/99, Adrian-Wien Pipeline ja Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke, tuomio 8.11.2001 (Kok. 2001, s. I-8365), tosiseikkojen välillä. Lopuksi BAA väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan, että ympäristövero ei ole valikoiva, koska se koskee tiettyä alaa, ilman että se oli määritellyt tarkasti tämän alan.

Ensimmäisen valitusperusteen ensimmäinen ja toinen osa

- ⁶¹ Koska ensimmäisen valitusperusteen ensimmäinen ja toinen osa liittyvät tiiviisti toisiinsa, niitä on tarkasteltava yhdessä.

– Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

- 62 BAA katsoo, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei tutkinut valtiontuen olemassaoloa objektiivisesti. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan verotuksellinen toimenpide, jota sovelletaan valikoivasti toimenpiteellä tavoitellun päämäärän kannalta toisiinsa rinnastettavissa oleviin aloihin, on katsottava valtiontueksi (ks. vastaavasti asia C-75/97, Belgia v. komissio, tuomio 17.6.1999, Kok. 1999, s. I-3671, 31 kohta).
- 63 Se seikka, että verotuksellisella toimenpiteellä tavoitellaan yleisen politiikan päämääriä, ei ole BAA:n mukaan esteenä toimenpiteen luokittelulle valtiontueksi. Siksi ympäristöverolla käyttöön otetut erottelut voivat välttyä luokittelulta valtiontueksi ainoastaan, jos ne ovat perusteltavissa verolle ominaisella ympäristöön liittyvällä logiikalla.
- 64 BAA:n mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin omaksui kuitenkin valituksenalaisen tuomion 117 kohdassa toisenlaisen lähestymistavan, joka vahvistetaan saman tuomion 115 ja 128 kohdassa ja josta seuraa, että valikoivuutta ei ole olemassa, jos jäsenvaltio ottaa käyttöön ympäristöveroja tietyillä aloilla tai tiettyjen tavaroiden tai palveluiden osalta mutta ei ota käyttöön näitä ympäristöveroja kaiken sellaisen samankaltaisen toiminnan osalta, jonka ”ympäristövaikutukset ovat samankaltaiset”, tai kaikilla sellaisen louhos- ja kaivostoiminnan aloilla, jonka ”ympäristövaikutukset ovat samat”.
- 65 BAA:n mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi toisin sanoen nimenomaisesti, että verovelvolliset yritykset ja yritykset, joihin veroa ei sovelleta, ovat rinnastettavassa tilanteessa kyseessä olevalla toimenpiteellä tavoitellun ympäristötavoitteen kannalta, mutta ei kuitenkaan katsonut, että nämä erot johtavat valikoivuuteen ja valtiontukeen, vaikka, kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 128 kohdassa, valinta oli tehty tiettyjen toimialojen kansainvälisen kilpailukyvyn säilyttämisen toivossa.

- 66 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki BAA:n mukaan lisäksi oikeudellisen virheen valituksenalaisen tuomion 120 ja 121 kohdassa tehdessään eron nyt esillä olevan asian tosiseikkojen ja niiden tosiseikkojen välillä, joita se tuomio koski, joka annettiin edellä mainitussa asiassa Adria-Wien Pipeline ja Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke, joka koski tietyille yrityksille myönnettyä alennusta verosta, joka kannettiin sähköenergian ja maakaasun kulutuksesta.
- 67 BAA väittää tältä osin, että ainoastaan verotuksellisen toimenpiteen vaikutuksilla on merkitystä ja että ei ole eroa yleisesti määritellyn verovapautuksen ja sellaisen veron soveltamisalasta poissulkemisen välillä, joka on määritelty suppeasti. Vaikutukset ovat samat, sillä tietyt yrityksiä tai tuotannonaloja suositaan.
- 68 Valittaja toteaa väitteidensä tueksi, että louhokset ja kaivokset, joissa louhitaan sellaisia materiaaleja kuten liuskekiveä, kaoliinia, kaoliinisavea, kivihiiltä ja ruskohiiltä, on suljettu pois AGL:n soveltamisalasta tavoitteena erityisesti niiden kansainvälisen kilpailukyyn säilyttäminen.
- 69 Komissio ja Ison-Britannian hallitus eivät hyväksy tätä arvostelua.
- 70 Edellä mainitussa asiassa Belgia vastaan komissio annetun tuomion 31 kohta ja oikeuskäytäntö yleisesti eivät niiden mukaan tue sitä väitettä, jonka mukaan verotuksellinen toimenpide, jota sovelletaan toisiinsa rinnastettavissa oleviin aloihin valikoivasti, on katsottava valtiontueksi. AGL:n kaltainen ympäristövero on poikkeuksellinen rasitus, eikä sillä anneta valikoivaa etua tietyille yrityksille vaan pikemminkin valikoiva haitta kiviainesten tuottajille. Kyseistä veroa ei sovelleta mihinkään muihin yrityksiin Yhdistyneessä kuningaskunnassa kuin kiviainesten tuottajiin, minkä johdosta kyseinen ”etu” ei ole valikoiva termin missään merkityksessä.

- 71 Ison-Britannian hallituksen mukaan ympäristövero eroaa toimenpiteestä, jolla vapautetaan rasituksesta, sillä ympäristövero muodostaa jotakin toimialaa koskevan poikkeuksellisen rasituksen, ja jälkimmäinen toimenpide luo valikoivan edun, jolla poiketaan yrityksiä yleensä koskevasta rasitusjärjestelmästä.
- 72 Ison-Britannian hallituksen mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että väitetyt epäjohtonmukaisuudet voidaan perustella AGL:n logiikalla ja tavoitteilla, sellaisena kuin Yhdistynyt kuningaskunta on ne määritellyt. Komission tehtävänä ei ole jäsenvaltion sijaan määritellä ympäristötavoitteita, joihin pyritään sellaisen itsenäisen verotoimenpiteen avulla kuin ympäristövero.
- 73 Toisin kuin BAA väittää, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei Ison-Britannian hallituksen mukaan lausunut valituksenalaisen tuomion 117 kohdassa valtiontuen käsitteestä, joka ei ole objektiivinen, vaan viittasi ennen kaikkea EY 6 artiklan sisältöön, jonka mukaan ympäristönsuojelua koskevat vaatimukset on sisällytettävä EY 3 artiklassa tarkoitettuun yhteisön politiikkaan, johon kuuluu kilpailupolitiikka.
- 74 Komissio lisää, että toisin kuin BAA väittää, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei pyrkinyt valituksenalaisen tuomion 115 kohdassa perustelemaan AGL:stä vapauttamista, josta sellaiset tietyt tuotteet tai yritykset hyötyvät, joihin kyseessä olevan verotuksellisen toimenpiteen tavoitteiden perusteella olisi pitänyt soveltaa tätä veroa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin viittasi pikemminkin kullekin jäsenvaltiolle yhteisön oikeuden nykytilassa kuuluvaan etuoikeuteen määritellä vapaasti ympäristönsuojelua koskevat prioriteettinsa, jotka se pyrkii toteuttamaan ottamalla käyttöön ympäristöveroja.
- 75 BAA:n esittämän sen kritiikin johdosta, joka koskee valituksenalaisen tuomion 128 kohtaa, komissio huomauttaa, että kysymystä siitä, muodostaako toimenpide valtiontuen, on tarkasteltava toimenpiteen vaikutusten eikä sen syiden tai tavoitteiden

perusteella. Valittaja jättää lisäksi edelleen huomioimatta sen, että vero on pikemminkin haitta kuin etu, minkä johdosta jäsenvaltiot voivat pääsääntöisesti vapaasti pidättäytyä asettamasta yrityksilleen poikkeuksellisia verorasituksia.

76 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien lisäksi komission mukaan perustellusti eron nyt esillä olevan asian ja edellä mainitun asian *Adria-Wien Pipeline* ja *Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke* välillä. Kun otetaan huomioon erityisesti edellä mainitussa asiassa kyseessä olleen toimenpiteen ympäristötavoitteet, kyseessä olleen veron alennuksen rajaamista tuotantosektoriin ja palvelusektorin vapauttamista verosta ei voitu perustella järjestelmän luonteella tai yleisellä rakenteella.

77 Komission mukaan tällaista ristiriitaa ei ole nyt esillä olevassa asiassa. Vaikka kivihiilen tai ruskohiilen louhimisella voi kieltämättä olla myös tiettyjä ympäristövaikutuksia nyt esillä olevassa asiassa, ei voida katsoa, että nämä vaikutukset ovat samoja kuin kiviainesten louhimisen vaikutukset, ja näin ollen, että niihin on välttämättä kohdistuttava sama verorasitus. Tällaisen toiminnan sulkeminen pois veron soveltamisalasta on veron yleisen rakenteen mukaista.

78 Ison-Britannian hallitus lisää, että edellä mainitussa asiassa *Adria-Wien Pipeline* ja *Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke* kyse oli valikoivasta vapauttamisesta sellaisesta ympäristöverosta, joka olisi muuten ollut sovellettavissa. Kyse oli toisin sanoen valikoivasta edusta, kun taas tiettyjen toimialojen sulkeminen pois AGL:n soveltamisalasta seuraa kyseisen veron logiikasta ja soveltamisalasta eikä siinä ole kyse sellaisesta verosta vapauttamisesta, joka olisi muuten ollut sovellettavissa.

– Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

79 BAA väittää tämän valitusperusteen ensimmäisessä ja toisessa osassa, että valituksenalaisessa tuomiossa ei oteta huomioon EY 87 artiklan 1 kohtaa siltä osin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että riidanalainen toimenpide ei ollut valikoiva, vaikka kyseinen tuomioistuin totesi, että yritykset, joihin kiviainesveroa sovelletaan, ja yritykset, joihin sitä ei sovelleta, ovat rinnastettavassa tilanteessa kyseisellä verolla tavoitellun ympäristötavoitteen kannalta. BAA viittaa tältä osin valituksenalaisen tuomion 115, 117 ja 128 kohtaan. Se arvostelee myös kyseisen tuomion 120 ja 121 kohtaa, joissa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki BAA:n mukaan virheellisesti eron nyt esillä olevan asian tosiseikkojen ja asian Adria-Wien Pipeline ja Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke tosiseikkojen välillä.

80 Valituksenalaisen tuomion kohdissa, joita ensimmäisen valitusperusteen tämä osa koskee, todetaan seuraavaa:

”115 Tältä osin on aiheellista korostaa, että jäsenvaltiot, jotka yhteisön oikeuden tämänhetkisessä tilassa säilyttävät toimivaltansa ympäristöpolitiikan alalla, koska tätä alaa ei ole yhteensovitettu, voivat vapaasti ottaa käyttöön alakohtaisia ympäristöveroja tiettyjen, edellisessä kohdassa mainittujen ympäristötavoitteiden saavuttamiseksi. Jäsenvaltiot voivat muun muassa kysymyksessä olevien eri intressien vertailun yhteydessä vapaasti määritellä ympäristönsuojelua koskevat prioriteettinsa ja määritellä niiden mukaan tavarat tai palvelut, joiden osalta ne päättävät, että ympäristövero on kannettava. Tästä johtuu, että pääsääntöisesti vain niiden seikkojen perusteella, että ympäristövero muodostaa yksittäisen, tiettyjä tavaroita tai erityisiä palveluita koskevan toimenpiteen ja että sitä ei voida liittää yleiseen, kaikkeen sellaiseen samankaltaiseen toimintaan sovellettavaan verotusjärjestelmään, jonka ympäristövaikutukset ovat samankaltaiset, ei voida katsoa, että samankaltaiseen toimintaan, josta tätä ympäristöveroa ei kanneta, sovelletaan valikoivaa etua.

--

- 117 Koska ympäristöverot ovat luonteensa vuoksi jäsenvaltioiden ympäristöpolitiikkojensa yhteydessä toteuttamia erityistoimenpiteitä ja koska jäsenvaltiot ovat yhdenmukaistamistoimenpiteiden puuttumisen vuoksi säilyttäneet toimivaltansa tällä alalla, komission on tässä oikeudellisessa asiayhteydessä otettava huomioon suorittaessaan ympäristöveroa koskevaa arviointia valtiontukia koskevien yhteisön säännösten kannalta EY 6 artiklassa tarkoitettua ympäristönsuojelua koskevat vaatimukset. Tässä artiklassa nimittäin määrätään, että nämä vaatimukset on sisällytettävä muun muassa sellaisen järjestelmän määritelmään ja toteuttamiseen, jossa taataan, että kilpailu sisämarkkinoilla ei ole vääristynyt.

--

- 120 Tältä osin esillä oleva riita-asia eroaa kiistasta, joka ratkaistiin edellä mainitussa asiassa *Adria-Wien Pipeline* ja *Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke* annettussa tuomiossa, johon kantaja on vedonnut. Tässä asiassa yhteisöjen tuomioistuinta ei pyydetty tarkastelemaan ympäristöveron aineellisen soveltamisalan rajaamista, kuten nyt esillä olevassa asiassa, vaan tällaista maksua – joka oli otettu käyttöön vuoden 1996 *Strukturanpassungsgesetzin* (rakennemuutoksista annettu Itävallan laki) yhteydessä ja joka kannettiin yritysten maakaasun ja sähköenergian kulutuksesta – koskevaa osittaista vapauttamista, joka myönnettiin vain aineellisia hyödykkeitä valmistaville yrityksille.
- 121 Edellä mainitussa asiassa riitautettu erottelu ei siis koskenut sitä, minkä tyyppisistä tuotteista kyseinen ympäristövero kannettiin, vaan sitä, toimivatko teollisuuden käyttäjät kansantalouden primääri- ja sekundaarisektorilla vai eivät. Yhteisöjen tuomioistuin totesi, että sitä, että edut myönnetään yrityksille, joiden

pääasiallinen toiminta muodostuu aineellisten hyödykkeiden valmistuksesta, ei voida perustella vuoden 1996 Strukturanpassungsgesetzillä luodun verojärjestelmän luonteella tai yleisellä rakenteella. Yhteisöjen tuomioistuin totesi, että siltä osin kuin aineellisia hyödykkeitä valmistavien yritysten ja palveluja tarjoavien yritysten energiankulutus on yhtä vahingollista ympäristölle, Strukturanpassungsgesetzin taustalla olevat ympäristönsuojelutavoitteet eivät oikeuta näiden kahden sektorin kohtelemista eri tavalla. Tässä asiayhteydessä yhteisöjen tuomioistuin hylkäsi muun muassa Itävallan hallituksen perustelun, joka liittyy ajatukseen säilyttää aineellisia hyödykkeitä valmistavien yritysten kilpailukyky ja jonka mukaan sitä, että kyseessä olevat ympäristöverot palautettiin osittain vain näille yrityksille, voitiin perustella sillä, että ne olisivat vaikuttaneet näihin yrityksiin suhteessa enemmän kuin muihin yrityksiin (tuomion 44, 49 ja 52 kohta).

--

- 128 Ensimmäiseksi on todettava, että materiaalit, jotka hyödynnetään kaupallisesti, jotta ne voidaan käyttää muussa tarkoituksessa kuin kiviaineksina, eivät kuulu AGL:n soveltamisalaan. Toisin kuin kantaja väittää, niiden verosta vapauttamiseen ei siis liity minkäänlaista poikkeusta kyseessä olevan ympäristöveron järjestelmään nähden. Erityisesti päätös ottaa käyttöön ympäristövero vain kiviainesten alalla – eikä yleisesti kaikilla sellaisen louhos- ja kaivostoiminnan aloilla, jonka ympäristövaikutukset ovat samat kuin kiviainesten louhimisella – kuuluu kyseessä olevalla jäsenvaltiolla olevaan toimivaltaan asettaa prioriteetit talous-, vero- ja ympäristöpolitiikan alalla. Tällaisen valinnan perusteella, vaikka se olisikin tehty tiettyjen toimialojen kansainvälisen kilpailukykyyn säilyttämisen toivossa, ei siis voida epäillä AGL:n johdonmukaisuutta asetettujen ympäristötavoitteiden kannalta (ks. edellä 115 kohta).”

- 81 Valittajan esittämiin väitteisiin vastaamiseksi on pidettävä mielessä valikoivuutta, joka on valtiontuen käsitteen kannalta perustava tekijä, koskevan edellytyksen arviointiin liittyvä yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntö (asia C-88/03, Portugali v. komissio, tuomio 6.9.2006, Kok. 2006, s. I-7115, 54 kohta).
- 82 EY 87 artiklan 1 kohdassa kielletään valtiontuet, jotka ”suosivat jotakin yritystä tai tuotannonalaa”, eli toisin sanoen valikoivat tuet. Toimenpiteen valikoivuuden arvioimiseksi on selvitettävä se, muodostaako mainittu toimenpide tietyssä oikeudellisessa järjestelmässä edun eräille yrityksille verrattuna muihin yrityksiin, jotka ovat tosiasiallisesti ja oikeudellisesti niihin rinnastettavassa tilanteessa (ks. erityisesti asia C-409/00, Espanja v. komissio, tuomio 13.2.2003, Kok. 2003, s. I-1487, 47 kohta; em. asia Portugali v. komissio, 54 kohta ja yhdistetyt asiat C-428/06–C-434/06, UGT-Rioja ym., tuomio 11.9.2008, Kok. 2008, s. I-6747, 46 kohta).
- 83 Samoin vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan valtiontuen käsite ei kata valtion toimenpiteitä, joilla aikaansaadaan erilaista kohtelua yritysten välillä ja jotka täten ensi näkemältä ovat valikoivia, kun kyseinen erottelu johtuu sen järjestelmän luonteesta ja rakenteesta, jonka osa toimenpiteet ovat (ks. vastaavasti erityisesti em. asia *Adria-Wien Pipeline ja Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*, tuomion 42 kohta ja em. asia *Portugali v. komissio*, tuomion 52 kohta).
- 84 Yhteisöjen tuomioistuin on lisäksi katsonut toistuvasti, että valtion toimenpiteitä ei voida jättää katsomatta perustamissopimuksen 87 artiklassa tarkoitetuksi ”tueksi” yksinomaan näiden toimenpiteiden tavoitteen perusteella (ks. erityisesti asia C-241/94, *Ranska v. komissio*, tuomio 26.9.1996, Kok. 1996, s. I-4551, 21 kohta; asia C-342/96, *Espanja v. komissio*, tuomio 29.4.1999, Kok. 1999, s. I-2459, 23 kohta ja em. asia *Belgia v. komissio*, tuomion 25 kohta).

- 85 EY 87 artiklan 1 kohdassa ei nimittäin tehdä eroa valtioiden toimenpiteiden syiden tai tavoitteiden perusteella vaan niiden vaikutusten perusteella (asia C-56/93, Belgia v. komissio, tuomio 29.2.1996, Kok. 1996, s. I-723, 79 kohta; em. asia Ranska v. komissio, tuomion 20 kohta; em. asia Belgia v. komissio, tuomio 17.6.1999, 25 kohta ja em. asia Espanja v. komissio, tuomion 46 kohta).
- 86 Tämän oikeuskäytännön valossa on todettava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on jättänyt ottamatta huomioon EY 87 artiklan 1 kohdan, sellaisena kuin yhteisöjen tuomioistuin on sitä tulkinnut, kun se katsoi valituksenalaisen tuomion 115 kohdassa, että jäsenvaltiot voivat kysymyksessä olevien eri intressien vertailun yhteydessä vapaasti määritellä ympäristönsuojelua koskevat prioriteettinsa ja määrittellä niiden mukaan tavarat tai palvelut, joiden osalta ne päättävät, että ympäristövero on kannettava, ja että tästä johtuen sen seikan perusteella, että tällaista ympäristöveroa ei voida soveltaa kaikkeen sellaiseen samankaltaiseen toimintaan, jonka ympäristövaiikutukset ovat samankaltaiset, ei voida katsoa, että samankaltaiseen toimintaan, josta tätä ympäristöveroa ei kanneta, sovelletaan valikoivaa etua.
- 87 Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 98 kohdassa, tämä lähestymistapa, joka perustuu ainoastaan ympäristötavoitteen huomioon ottamiseen, sulkee lähtökohtaisesti pois mahdollisuuden määrittellä, että ympäristöveron jättäminen kantamatta toimijoilta, jotka ovat rinnastettavassa tilanteessa tavoitteen kannalta, on ”valikoiva etu”, riippumatta kyseessä olevan verotuksellisen toimenpiteen vaikutuksista, vaikka EY 87 artiklan 1 kohdassa ei tehdä eroa valtioiden toimenpiteiden syiden tai tavoitteiden perusteella vaan niiden vaikutusten perusteella.
- 88 Tähän päätelmään on päädyttävä sitäkin suuremmalla syyllä, kun otetaan huomioon valituksenalaisen tuomion 128 kohta, jonka mukaan AGL:n soveltamisalan määrittelyn mahdollisia epä johdonmukaisuuksia ympäristötavoitteiden kannalta voidaan pitää perusteltuna myös, jos ne perustuvat muuhun kuin ympäristönsuojeluun liittyviin tavoitteisiin, kuten toivo tiettyjen toimialojen kansainvälisen kilpailukyvyn säilyttämisestä. Näin ollen yritysten välistä erottelua ei voida myöskään pitää perusteltuna sen

järjestelmän, jonka osa se on, luonteen tai yleisen rakenteen vuoksi (ks. vastaavasti em. asia *Adria-Wien Pipeline* ja *Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*, tuomion 54 kohta).

- 89 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki myös valituksenalaisen tuomion 120 ja 121 kohdassa virheellisesti eron nyt esillä olevan asian ja edellä mainitun asian *Adria-Wien Pipeline* ja *Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke* välillä sillä perusteella, että jälkimmäisessä asiassa ei ollut kyse ympäristöveron asiallisen soveltamisalan rajaamisesta, kuten nyt esillä olevassa asiassa, vaan tällaista maksua koskevasta osittaisesta vapauttamisesta, joka myönnettiin tietyn tyyppisille yrityksille. EY 87 artiklan 1 kohdassa määritellään nimittäin valtioiden toimenpiteet niiden vaikutusten perusteella ja siksi käytetyistä tekniikoista riippumatta.
- 90 Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomion 117 kohdassa, komission on kyllä arvioidessaan ympäristöveron kaltaista tiettyä toimenpidettä, jonka jäsenvaltiot ovat toteuttaneet alalla, jolla ne ovat yhdenmukais-
tamistoimenpiteiden puuttumisen vuoksi säilyttäneet toimivaltansa, valtioneuvostoa koskevien yhteisön säännösten ja määräysten kannalta otettava huomioon ympäristönsuojelua koskevat vaatimukset, joista määrätään EY 6 artiklassa, jonka mukaan nämä vaatimukset on sisällytettävä muun muassa sellaisen järjestelmän määrittelymään ja toteuttamiseen, jossa taataan, että kilpailu sisämarkkinoilla ei ole vääristynyt.
- 91 On lisäksi muistettava, että ympäristönsuojelu on yksi yhteisön päätavoitteista. Siten EY 2 artiklassa määrätään, että yhteisön päämääränä on muun muassa edistää ”ympäristönsuojelun korkeaa tasoa ja ympäristön laadun parantamista”, ja tässä tarkoituksessa EY 3 artiklan 1 kohdan I alakohdassa määrätään ”ympäristöpolitiikan” käyttöön ottamisesta (ks. asia 240/83, *ADBHU*, tuomio 7.2.1985, Kok. 1985, s. 531, 13 kohta; asia 302/86, komissio v. Tanska, tuomio 20.9.1988, Kok. 1988, s. 4607, 8 kohta, Kok. Ep. IX, s. 761, 8 kohta; asia C-213/96, *Outokumpu*, tuomio 2.4.1998, Kok. 1998, s. I-1777, 32 kohta ja asia C-176/03, komissio v. neuvosto, tuomio 13.9.2005, Kok. 2005, s. I-7879, 41 kohta).

- 92 Tarpeella ympäristönsuojelun vaatimusten huomioon ottamisesta ei näiden vaatimusten legitiimiydestä riippumatta kuitenkaan voida perustella valikoivien toimenpiteiden, vaikka ne ovat erityisiä kuten ympäristöverot, sulkemista EY 87 artiklan 1 kohdan soveltamisalan ulkopuolelle (ks. vastaavasti em. asia Espanja v. komissio, tuomion 54 kohta), sillä ympäristötavoitteet voidaan joka tapauksessa ottaa tehokkaasti huomioon silloin, kun arvioidaan valtiontukitoimenpiteen yhteensopivuutta yhteismarkkinoiden kanssa EY 87 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla.
- 93 Tällä perusteella ensimmäisen valitusperusteen ensimmäinen ja toinen osa ovat perusteltuja.

Ensimmäisen valitusperusteen kolmas osa

– Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

- 94 BAA:n mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim ei määritellyt tarkasti ja objektiivisesti käsitettä ”kiviainesten ala”. Valittaja arvostelee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta erityisesti siitä, että se katsoi, että tietyt geologisesti erilaiset kalliokivityypit, kuten liuskekivi, vuolukivi, kaoliinisavi ja kaoliini, eivät kuulu kiviainesten alaan, ja siitä, että se ei ottanut huomioon todisteita, jotka BAA esitti tältä osin osoittaakseen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin omaksuma kiviainesten alan määrittely ei ollut sellainen, että se olisi ollut omiaan selittämään erilaisen verotuksellisen kohtelun sellaisten yritysten välillä, jotka ovat rinnastettavassa tilanteessa.

95 Komissio ja Ison-Britannian hallitus katsovat, että BAA on väärässä väittäessään, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei määritellyt tarkasti kyseessä olevaa alaa. Komissio ja Ison-Britannian hallitus katsovat lisäksi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ymmärsi erittäin hyvin ALG:n soveltamisalan ja kyseessä olevat toimialat. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi nimenomaisesti, että sellaisia materiaaleja kuin muun muassa parempilaatuinen liuskekivi ja vuolukivi ei voida pääsääntöisesti käyttää kiviaineksena niiden fyysisten ominaisuuksien vuoksi. Kyse on joka tapauksessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen suorittamasta tosiseikaston arvioinnista, jota BAA ei voi riitauttaa valituksessa.

– Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

96 EY 225 artiklasta ja yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäisestä kohdasta ilmenee, että ainoastaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on toimivaltainen yhtäältä määrittämään ratkaisun perustaksi asetettavan tosiseikaston, lukuun ottamatta sellaisia tapauksia, joissa määritetyn tosiseikaston paikkansapitämättömyys käy ilmi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle toimitetusta aineistosta, ja toisaalta arvioimaan tätä tosiseikastoa. Kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on määrittänyt asian tosiseikaston tai arvioinut sitä, yhteisöjen tuomioistuin on EY 225 artiklan nojalla toimivaltainen harjoittamaan tämän tosiseikaston oikeudelliseen luonnehdintaan ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen sen pohjalta tekemiin oikeudellisiin päätelmiin kohdistuvaa valvontaa (ks. erityisesti asia C-551/03 P, *General Motors v. komissio*, tuomio 6.4.2006, Kok. 2006, s. I-3173, 51 kohta ja asia C-266/06 P, *Evonik Degussa v. komissio ja neuvosto*, tuomio 22.5.2008, 72 kohta).

97 Yhteisöjen tuomioistuimella ei ole toimivaltaa määrittää asian tosiseikastoa eikä lähtökohtaisesti myöskään arvioida sitä selvitystä, johon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on asian tosiseikastoa määrittäessään tukeutunut. Silloin, kun tämä selvitys on saatu asianmukaisesti ja todistustaakkaa sekä asian selvittämistä koskevia menettelysääntöjä ja yleisiä oikeusperiaatteita on noudatettu, ainoastaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tehtävänä on arvioida sille esitetyn selvityksen näyttöarvoa. Lukuun ottamatta sitä tapausta, että tuomioistuimelle esitetty selvitys on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, tämä arviointi ei näin ollen ole sellainen oikeuskysymys, että se sinänsä kuuluisi yhteisöjen tuomioistuimen harjoittaman valvonnan piiriin (ks. erityisesti em. asia *General Motors v. komissio*, tuomion 52 kohta ja em. asia *Evonik Degussa v. komissio ja neuvosto*, tuomion 73 kohta).

- 98 Lisäksi on muistutettava, että tällaisen vääristyneellä tavalla huomioon ottamisen on ilmeittävä toimitetusta aineistosta selvästi, ilman että on tarpeen ryhtyä uudelleen arvioimaan tätä tosiseikastoa ja selvitystä (ks. erityisesti em. asia General Motors v. komissio, tuomion 54 kohta ja em. asia Evonik Degussa v. komissio ja neuvosto, tuomion 74 kohta).
- 99 Valittaja arvostelee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta pääasiallisesti siitä, että se ei ottanut huomioon todisteita, jotka BAA esitti sille osoittaakseen, ettei ole olemassa objektiivista perustetta sille, miksi tietyt geologisesti erilaiset kalliokivityypit, kuten liuskekivi, vuolukivi, kaoliinisavi ja kaoliini, eivät kuuluisi ”kiviainesten alaan”, ja että siksi ei ollut olemassa sellaista tarkasti määriteltyä alaa, joka olisi voitu erottaa ”aloista”, joihin veroa ei sovelleta.
- 100 Kuten tämän tuomion 96–98 kohdassa esitetystä oikeuskäytännöstä kuitenkin ilmenee, ainoastaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on toimivaltainen tulkitsemaan tosiseikkoja ja arvioimaan niiden todistusarvon. Koska ei ole osoitettu eikä BAA ole edes väittänyt, että tuomioistuimelle esitetty selvitys olisi otettu huomioon vääristyneellä tavalla, tämä ensimmäisen valitusperusteen osa on jätettävä tutkimatta.
- 101 Edellä esitetystä seuraa, että ensimmäisen valitusperusteen ensimmäinen ja toinen osa on hyväksyttävä mutta tämän valitusperusteen kolmas osa on jätettävä tutkimatta.

Toinen valitusperuste, joka koskee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen suorittaman tuomioistuinvalvonnan laajuutta

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

- 102 BAA väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se rajoitti harjoittamansa valvonnan, kuten kyseinen tuomioistuin toteaa valituksenalaisen tuomion 118 kohdassa, sen tarkastamiseen, että riidanalaisessa päätöksessä ei ole tehty ilmeistä arviointivirhettä, sen sijaan, että se olisi harjoittanut kokonaisvaltaista aineellista valvontaa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen lähetysmistapa on BAA:n mukaan hyväksyttävä, jos on kyse päätöksestä, jolla tuki todetaan yhteismarkkinoille soveltuvaksi EY 87 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla, mutta ei silloin, jos kyse on toimenpiteen määrittelystä EY 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi ”valtioneuoksi” (ks. erityisesti asia C-83/98, Ranska v. Ladbroke Racing ja komissio, tuomio 16.5.2000, Kok. 2000, s. I-3271, 25 kohta).
- 103 Soveltaessaan väärää valvonnan tasoa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki BAA:n mukaan oikeudellisen virheen, joka rasittaa koko valituksenalaisen tuomion aineellista arviointia. Viittaamalla komission ”laajaan harkintavaltaan” ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ottanut huomioon sitä, että valtioneuon käsite on luonteeltaan objektiivinen.
- 104 Komission ja Ison-Britannian hallituksen mukaan valittaja jättää huomioimatta sen seikan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei valituksenalaisen tuomion 118 kohdassa käsittele EY 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ”tuen” käsitettä eikä yhteismarkkinoille ”soveltuvuuden” arviointia EY 87 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla vaan pikemminkin valvonnan tasoa sellaisen komission EY 88 artiklan 3 kohdan nojalla tekemän päätöksen osalta, jolla päätettiin olla aloittamatta EY 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua muodollista tutkintamenettelyä.

- 105 Komissio ja Ison-Britannian hallitus katsovat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 118 kohdassa harjoittaman valvonnan taso on oikeuskäytännön mukainen (em. asia Matra, tuomion 45 ja 46 kohta). Se seikka, että valtiontuki on objektiivinen käsite, ei vaikuta EY 88 artiklan 3 kohdan nojalla tehtyjä päätöksiä koskevan valvonnan perustasaan.
- 106 Komissio ja Ison-Britannian hallitus lisäävät, että niillä perusteilla, joihin BAA itse on vedonnut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, pyritään osoittamaan, että riidanalaisista päätöistä rasittavat useat ilmeiset arviointivirheet.
- 107 Ison-Britannian hallitus lisää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei missään tapauksessa ole harjoittanut ainoastaan rajoitettua tuomioistuinvalvontaa vaan on harjoittanut kyseessä olevan oikeudellisen kysymyksen osalta perusteellista valvontaa.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 108 BAA arvostelee tässä valitusperusteessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, että se on harjoittanut suppeaa valvontaa, joka rajoittui sen tarkastamiseen, että komission päätöksessä, jolla hylättiin AGL:n määrittely EY 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi ”valtiontueksi”, ei tehty ilmeistä arviointivirhettä.
- 109 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 118 kohdassa, että valvoessaan komission päätöstä olla aloittamatta EY 88 artiklan 2 kohdan mukaista muodollista tutkintamenettelyä yhteisöjen tuomioistuinten on ”komissiolla EY 88 artiklan 3 kohdan soveltamisessa olevan laajan harkintavallan vuoksi” rajoitettava tarkastamaan, että menettelysääntöjä ja perustelua koskevia sääntöjä on noudatettu, että riitautetun valinnan tekemistä varten huomioidut

tosiseikat ovat aineellisesti paikkansapitävät, että näiden tosiseikkojen arvioimisessa ei ole tehty ilmeistä virhettä ja että harkintavaltaa ei ole väärinkäytetty.

110 Kuten BAA on perustellusti todennut, valituksenalaisen tuomion ja etenkin sen 134, 139, 154 tai 171 kohdan lukeminen vahvistaa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien harjoitti todellakin rajallista valvontaa komission arvioiden osalta siltä osin kuin kyse on siitä, kuuluuko AGL EY 87 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan.

111 On kuitenkin niin, että yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan perustamissopimuksessa määritellyn valtiontuen käsite on oikeudellinen ja sitä on tutkittava objektiivisten seikkojen perusteella. Tämän takia yhteisöjen tuomioistuinten on lähtökohtaisesti valvottava kokonaisvaltaisesti sitä, kuuluuko jokin toimenpide perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan, ottaen huomioon niiden käsiteltävänä olevaan asiaan liittyvät konkreettiset seikat samoin kuin se, onko komission arvio tekninen tai monimutkainen (ks. erityisesti em. asia Ranska v. Ladbroke Racing ja komissio, tuomion 25 kohta).

112 Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 144 kohdassa, ei ole mitenkään perusteltavissa, että komissiolla olisi tehtäessä päätöstä EY 88 artiklan 3 kohdan nojalla "laaja harkintavalta" siltä osin kuin on kyse toimenpiteen määrittelemisestä EY 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi "valtiontueksi", mikä tarkoittaisi sitä, että toisin kuin tämän tuomion edellisessä kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä ilmenee, komission arviointien osalta suoritettu valvonta ei olisi pääsääntöisesti kokonaisvaltaista.

- 113 Asia on sitä suuremmalla syyllä näin, kun otetaan huomioon, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan silloin, kun komissio EY 88 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun menettelyn puitteissa tehdyn alustavan tutkinnan jälkeen ei ole vakuuttunut siitä, että kyseessä oleva valtion toimenpide ei ole EY 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu ”tuki”, tai siinä tapauksessa, että se katsotaan tueksi, onko se yhteensopiva perustamissopimuksen kanssa, tai silloin, kun komissio ei ole tässä menettelyssä kyennyt ratkaisemaan kaikkia kyseessä olevan toimenpiteen soveltuvuutta koskevaan arviointiin liittyviä vaikeuksia, sillä on velvollisuus aloittaa EY 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely, ”ilman että sillä olisi tältä osin harkintavaltaa” (ks. vastaavasti erityisesti em. asia *Matra v. komissio*, tuomion 33 kohta ja em. asia *komissio v. Sytraval ja Brink’s France*, tuomion 39 kohta). Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomion 165 kohdassa, tällainen velvollisuus vahvistetaan lisäksi nimenomaisesti asetuksen N:o 659/1999 4 artiklan 4 kohdassa ja 13 artiklan 1 kohdassa.
- 114 Yhteisöjen tuomioistuin on kyllä katsonut, että tuomioistuINVALVONTA on rajoitettua siltä osin kuin on kyse siitä, kuuluuko toimenpide EY 87 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan, jos komission tekemät arviot ovat luonteeltaan teknisiä tai monimutkaisia (ks. erityisesti em. asia *Ranska v. Ladbroke Racing ja komissio*, tuomion 25 kohta; em. asia *Matra v. komissio*, tuomion 29 ja 30 kohta, em. asia *Belgia v. komissio*, tuomio 29.2.1996, 10 ja 11 kohta ja em. asia *Espanja v. komissio*, tuomion 56 kohta). Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei kuitenkaan ole todennut, että asia olisi näin nyt esillä olevassa asiassa.
- 115 Kuten BAA on perustellusti väittänyt, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on näin ollen tehnyt oikeudellisen virheen, joka rasittaa koko valituksenalaisen tuomion aineellista arviointia, kun se ei harjoittanut kokonaisvaltaista valvontaa komission niiden arvioiden osalta, jotka koskivat sitä, kuuluuko AGL EY 87 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan.
- 116 Edellä esitetyn perusteella toinen valitusperuste on hyväksyttävä.

Kolmas valitusperuste, joka koskee AGL:n luonteen ja yleisen rakenteen arvioinnissa tehtyjä oikeudellisia virheitä

- 117 BAA väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki useita virheitä arvioidessaan AGL:n luonnetta ja yleistä rakennetta. Nämä väitteet koskevat sellaisia väitetyjä epäjohtonmukaisuuksia veron asiallisen soveltamisalan määritelmässä, jotka johtuvat tiettyjen materiaalien tai tuotteiden poissulkemisesta.
- 118 Valittaja katsoo, että kiviainesveron kautta toteutettujen erottelujen teoreettinen oikeutus ei vastaa kiviainesveron todellista soveltamisalaa. Valittajan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kehitti oman logiikan AGL:n luonteen ja yleisen rakenteen osalta. Näin tehdessään ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin sovelsi virheellisesti EY 88 artiklan 3 kohtaa ja EY 253 kohtaa ja vääristi sille esitettyjen todisteiden merkityksen.
- 119 Komissio katsoo, että kyseinen valitusperuste on jätettävä tutkimatta, sillä se koskee pikemminkin useita tosiseikkoja koskevia kysymyksiä kuin oikeuskysymyksiä. Sen mukaan BAA väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin vääristi tosiseikkoja, ja arvostelee kyseisen tuomioistuin AGL:n soveltamisalan osalta esittämiä päätelmiä tosiseikoista. Komission mukaan tämä valitusperuste vastaa uudelleen tutkimista koskevaa pyyntöä, mikä on kysymys, joka ei valituksen käsittelyn yhteydessä kuulu yhteisöjen tuomioistuimen toimivaltaan.
- 120 Ison-Britannian hallitus katsoo niin ikään, että tämä valitusperuste on jätettävä tutkimatta, koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemässä selvitysaikavälisen arvioinnissa, tosiseikkojen määrittelyssä ja esitetyistä todisteista tekemissä päätelmissä on kyse tosiseikkoja koskevista kysymyksistä, jotka eivät kuulu yhteisöjen tuomioistuimen valvonnan piiriin. Siltä osin kuin tämä valitusperuste mahdollisesti otetaan osittain tutkittavaksi, se on Ison-Britannian hallituksen mukaan selvästi perusteeton. Kyseisen hallituksen mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella oli nimittäin oikeus esittää asian tosiseikoista toteamuksia, jotka se esitti AGL:n soveltamisalan osalta, ja nämä toteamukset olivat täysin perusteltuja kyseiselle tuomioistuimelle esitettyjen todisteiden perusteella.

Alustavat toteamukset

- 121 Aluksi on muistettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan EY 225 artiklasta, yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäisestä kohdasta ja yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 112 artiklan 1 kohdan c alakohdasta seuraa, että valituksessa on ilmoitettava täsmällisesti sekä se, miltä kaikilta osin tuomion kumoamista vaaditaan, että ne oikeudelliset perusteet ja perustelut, joihin erityisesti halutaan vedota tämän vaatimuksen tueksi (ks. erityisesti asia C-240/03 P, *Comunità montana della Valnerina v. komissio*, tuomio 19.1.2006, Kok. 2006, s. I-731, 105 kohta).
- 122 Kyseisissä säännöissä asetettua perusteluvelvollisuutta ei täyty sellainen valitus, jossa vain kerrataan tai toistetaan sanasta sanaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa jo esitetyt perusteet ja perustelut, sellaisetkin, joiden pohjana olevien tosiseikkojen osalta tämä tuomioistuin on tosiseikastoa määrittäessään nimenomaisesti omaksunut eri näkemyksen. Tällaisella valituksella pyritään tosiasiaa ainoastaan siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esitetty kanne tutkitaan uudelleen, mikä ei kuulu yhteisöjen tuomioistuimen toimivaltaan (ks. erityisesti em. asia *Comunità montana della Valnerina v. komissio*, tuomion 106 kohta).
- 123 Jos valittaja kuitenkin riitauttaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemän yhteisön oikeuden tulkinnan tai soveltamisen, ensimmäisessä oikeusasteessa tutkittuja oikeuskysymyksiä voidaan käsitellä uudelleen valituksen yhteydessä. Muutoksenhakumenettelyn tarkoitus jäisi nimittäin osaksi toteutumatta, jollei valittaja voisi tällä tavoin perustaa valitustaan perusteisiin ja perusteluihin, jotka on esitetty jo ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa (ks. erityisesti em. asia *Comunità montana della Valnerina v. komissio*, tuomion 107 kohta).
- 124 Nyt esillä olevassa asiassa asia on todellakin näin tämän valitusperusteen ensimmäisen osan sekä saman valitusperusteen toisen ja kolmannen osan osalta, joten toisin kuin komissio väittää, kolmas valitusperuste on otettava tutkittavaksi sen kaikkien kolmen osan osalta.

Kolmannen valitusperusteen ensimmäinen osa, joka koskee AGL:n kantamista tietyistä neitseellisistä materiaaleista, joita ei käytetä kiviaineksena ja joille ei ole korvikemateriaaleja

– Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

125 BAA arvostelee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta valitusperusteen ensimmäisessä osassa siitä, että se piti valituksenalaisen tuomion 135 ja 136 kohdassa AGL:n kantamista tietyistä sellaisista ”neitseellisistä” materiaaleista, joille ei ole korvikkeita, kuten rautatiesepelinä käytetystä graniitista tai punaisesta betonisorasta, jota käytetään jalankulkuteiden päällysteenä, perusteltuna saastuttaja maksaa -periaatteen nojalla siitä huolimatta, että riidanalaisessa päätöksessä todetaan, että neitseellisenä materiaalina louhitut hiekka, kalliokivi ja sora vapautetaan verosta, kun niitä ei käytetä kiviaineksena, sillä perusteella, että niitä ei voida korvata ympäristöystävällisemmillä korvikemateriaaleilla tätä käyttöä varten.

126 Koska riidanalaisessa päätöksessä on pidetty korvikkeiden puuttumista sellaisena seikkana, jonka perusteella on mahdollista sulkea pois AGL:n soveltamisalasta tietyt neitseellisten materiaalien käytöt, jotka olisivat muutoin verollisia, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on BAA:n mukaan tukeutumalla saastuttaja maksaa -periaatteeseen korvannut komission perustelut omilla perusteluillaan oikeuttaakseen sellaisten materiaalien verottamisen, joita ei voida korvata. Lisäksi kyseinen tuomioistuin on valittajan mukaan soveltanut valikoivasti kyseistä periaatetta, eikä ole perustellut riittävästi päätelmiään.

127 Komissio toteaa vastauksessaan, että BAA ei ota huomioon sitä seikkaa, että AGL on alakohtainen vero, joka on rajattu kiviainesten alaan, mikä selittää sen, että sellaiset tuotteet, joita ei voida korvata, kuten hiekka, kalliokivi ja sora, ja joita ei myydä tai käytetä kiviaineksena, voidaan vapauttaa kyseessä olevasta verosta. Kun näitä samoja

tuotteita käytetään kiviaineksena, AGL:n kantaminen niistä vastaa tavoitetta neitseellisen kiviaineksen tuotantoon ja käyttämiseen liittyvien ympäristökustannusten sisällyttämisestä hintoihin. Komission mukaan valitusperusteen kyseinen osa on siksi perusteeton.

– Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 128 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 124 kohdassa, että kirjeessä, jolla ilmoitus tehtiin, ja riidanalaisessa päätöksessä yhtäältä viitataan nimenomaisesti siihen, että AGL:n tarkoitus on maksimoida kierrätyskiviainesten tai muiden korvikemateriaalien käyttö neitseelliseen kiviainekseen nähden ja edistää neitseellisten kiviainesten, jotka ovat uusiutumattomia luonnonvaroja, järkevää käyttöä, ja toisaalta niissä viitataan implisiittisesti ”saastuttaja maksaa -periaatteen mukaisesti ympäristökustannusten sisällyttämiseen hintoihin”, kun niissä todetaan AGL:n tavoitteiden määrittelyssä, että kiviainesten, joita vero koskee, ”louhimisen ympäristökustannukset kattavat meluhaitat, pölyn, biologiseen monimuotoisuuteen kohdistuvat haitat ja maisemalliset vaikutukset”. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin lisää kyseisen tuomion samassa kohdassa, että näitä tavoitteita selvennetään Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten komissiolle 19.2.2002 osoittamassa kirjeessä.
- 129 Vaikka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi korvannut riidanalaisen päätöksen perustelut omilla perusteluillaan, kun se viittasi valituksenalaisen tuomion 124 kohdassa saastuttaja maksaa -periaatteeseen ja oikeutti kyseisen tuomion 135 ja 136 kohdassa sellaisten tuotteiden verottamisen, joita ei ole mahdollista korvata korvaavilla tuotteilla ”neitseellisen kiviaineksen tuotantoon liittyvien ympäristökustannusten hintoihin sisällyttämistä” koskevan tavoitteen valossa, sitä väitettä, jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kehitti kyseisen tuomion 135 ja 136 kohdassa oman logiikan AGL:n luonteen ja yleisen rakenteen osalta, ei voida missään tapauksessa hyväksyä, siltä osin kuin ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyn väitteen hylkääminen on perusteltua muilla perusteilla (ks. erityisesti em. asia komissio v. Sytraval ja Brink’s France, tuomion 47 kohta).

130 Kuten komission nimittäin on asianmukaisesti todennut, BAA:n väitteet, joihin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim vastasi valituksenalaisen tuomion 135 ja 136 kohdassa, perustuvat virheelliseen oletukseen eli siihen, että korvikemateriaalien puutteella voitaisiin perustella sitä, että neitseelliset materiaalit, joita käytetään muuhun tarkoitukseen kuin kiviaineksina, on suljettu pois AGL:n soveltamisalasta. Kuten myös julkisasiamies on katsonut ratkaisuehdotuksensa 108 kohdassa, riidanalaisen päätöksen perusteluista kuitenkin ilmenee, että kyseisten materiaalien poissulkeminen selittyy sillä, että brittiläiset viranomaiset halusivat kantaa kyseistä veroa ainoastaan materiaaleista, jotka kuuluvat kiviainesten alaan.

131 Näin ollen väite, joka koskee saastuttaja maksaa -periaatteen valikoivaa soveltamista, on hylättävä tehottomana, eikä mikään viittaa myöskään siihen, että valituksenalaisen tuomion kyseessä olevien kohtien perustelut olisivat riittämättömät, vaikka ne perustuvat virheelliseen oletukseen.

132 Kolmannen valitusperusteen ensimmäinen osa on näin ollen hylättävä kokonaisuudessaan.

Valitusperusteen toinen osa, joka koskee AGL:n kantamista verottomia perusmateriaaleja, joita ei voida korvata, louhimalla syntyneistä tietyistä tuotteista

– Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

133 BAA riitauttaa kolmannen valitusperusteen toisessa osassa erityisesti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteamukset valituksenalaisen tuomion 112 ja 137 kohdassa, joissa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tutkii väitteitä, jotka liittyvät perusmateriaaleja, joista sellaisenaan ei kanneta veroa ja joita ei voida korvata,

louhimalla syntyneiden tiettyjen tuotteiden verottamisen epäjohdonmukaisuuteen AGL:n tavoitteisiin nähden. BAA:n mukaan näistä sivutuotteista ei tule kantaa veroa siltä osin kuin ne ovat ”sivutuotteena saatavia” kiviaineksia.

- 134 BAA:n mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei tulkinnut valituksenalaisen tuomion 112 kohdassa oikein riidanalaisen päätöksen 29 perustelukappaletta, kun se katsoi ”sivutuotteena saatavien” kiviainesten käsitteen viittaavan yleisesti verottomiin materiaaleihin. Näin tehdessään ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin korvasi komission perustelut omilla perusteluillaan ja perusteli tekemiään päätelmiä riittämättömällä tavalla.
- 135 Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki BAA:n mukaan useita oikeudellisia virheitä valituksenalaisen tuomion 137 kohdassa, kun se hyväksyi perustelut erottelulle sivutuotteena saatavien kiviainesten välillä siltä osin kuin on kyse AGL:n kantamisesta näistä tuotteista. BAA arvostelee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta erityisesti siitä, että se sovelsi saastuttaja maksaa -periaatteen ympäristölogiikkaa valikoivasti, että se hyväksyi ilman mitään todisteita, että se, ettei sivutuotteiden määrää voida rajoittaa, oikeuttaa kyseisen erottelun, että se tukeutui siihen väitteeseen, että heikkolaatuisten kiviainesten ja sellaisten materiaalien, joita ei voida korvata ja joiden sivutuotteita ensin mainitut ovat, hintojen välinen ero on melko pieni, ja että se viittasi tältä osin virheellisesti Yhdistyneen kuningaskunnan 19.2.2002 päivätyn kirjeen 4.10–4.15 kohtaan.
- 136 Komissio vastaa, että BAA arvostelee virheellisesti valituksenalaista tuomiota, kun siinä todetaan, että sellaisten heikkolaatuisten kiviainesten, jotka syntyvät verottomien materiaalien louhimisen sivutuotteina, kuten kalkkikiven, hiottujen kivien ja kvartsihiekan louhimisesta syntyvät kiviainekset, verottaminen on yhteensopivaa AGL:n luonteen ja yleisen rakenteen kanssa.

- 137 Siltä osin kuin on kyse ensinnäkin valituksenalaisen tuomion 112 kohtaa koskevasta arvostelusta, komissio väittää, että kun riidanalaisen päätöksen 29 perustelukappaleessa viitataan peruskiviainekseen, kyse on viittauksesta tuotteisiin, joista kannetaan veroa, kun taas viittauksessa sivutuotteina saataviin kiviaineksiin on kyse verosta vapautetuista kiviaineksista, jotka on määritelty laissa. Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen sanotussa 112 kohdassa tekemä tosiseikkoja koskeva päätelmä ei ole millään tavalla virheellinen.
- 138 Komissio väittää valituksenalaisen tuomion 137 kohdan osalta, että toisin kuin BAA toteaa, saastuttaja maksaa -periaate ei välttämättä viittaa AGL:n kantamiseen tiettyjen muiden verottomien tuotteiden, kuten liuskekivikallio, sivutuotteista siltä osin kuin on jäsenvaltioiden poliittinen valinta kantaa veroa kiviainesten alan tuotteista mutta ei muilla aloilla, joilla ei tavanomaisesti tuoteta kiviainesta, kuten liuskekiven louhiminen ja siitä syntyvät sivutuotteet.
- 139 Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomion 137 kohdassa, heikkolaatuisten kiviainesten ja kiviainesten, joita ei voida korvata ja joiden sivutuotteita ensin mainitut ovat, hintojen välisellä melko pienellä erolla voidaan komission mukaan perustella sivutuotteina saatavien kiviainesten verottaminen siten, että heikkolaatuisten kiviainesten suhteellista osuutta vähennetään. BAA:n arvostelut, jotka koskevat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteamuksia kyseessä olevien tuotteiden välisestä hintasuhteesta sekä kyseisen tuomioistuimen tekemää viittausta Yhdistyneen kuningaskunnan 19.2.2002 päivättyyn kirjeeseen, ovat perusteettomia.
- Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta
- 140 BAA arvostelee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta ensinnäkin siitä, että se katsoi valituksenalaisen tuomion 112 kohdassa, että riidanalaisessa päätöksessä ja etenkin sen 29 perustelukappaleessa ”sivutuotteena saatavien” kiviainesten käsite viittaa yleisesti materiaaleihin, joista ei kanneta kiviainesveroa, vaikka kyseinen käsite koskee todellisuudessa sivutuotteita, jotka syntyvät louhimalla ”perusmateriaaleja”,

joita louhoksen toiminta pääasiallisesti koskee. BAA:n mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin korvasi komission perustelut omilla perusteluillaan.

141 Tältä osin on syytä muistuttaa, että valvoessaan laillisuutta perustamissopimuksen 230 artiklassa tarkoitettuin tavoin yhteisöjen tuomioistuimella ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella on toimivalta ratkaista toimivallan puuttumiseen, olennaisten menettelymääräysten rikkomiseen, perustamissopimuksen tai sen soveltamista koskevan minkä tahansa oikeussäännön rikkomiseen taikka harkintavallan väärinkäyttöön liittyvät kanteet. EY 231 artiklassa määrätään, että jos kanne on aiheellinen, riidanalainen toimenpide julistetaan mitättömäksi. Yhteisöjen tuomioistuin ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin eivät siis missään tapauksessa voi korvata riidanalaisen toimenpiteen toteuttajan perusteluja omillaan (ks. erityisesti asia C-164/98 P, DIR International Film ym. v. komissio, tuomio 27.1.2000, Kok. 2000, s. I-447, 38 kohta).

142 Vaikka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin saattaakin kumoamiskannetta käsitellessään päätyä tulkitsemaan riidanalaisen toimenpiteen perusteluja eri tavoin kuin toimenpiteen toteuttaja ja joissakin tilanteissa jopa hylkäämään viimeksi mainitun esittämät nimenomaiset perustelut, se ei kuitenkaan voi menetellä tällä tavoin, jollei se ole aineellisesti perusteltua (ks. em. asia DIR International Film ym. v. komissio, tuomion 42 kohta).

143 Riidanalaisen päätöksen 29 perustelukappaleen mukaan ”AGL kannetaan vain neutraalisesta kiviaineksesta. Sitä ei kanneta kiviaineksista, jotka louhitaan muiden menetelmien sivutuotteina tai jätteinä (sivutuotteena saatavat kiviainekset), eikä kierrätyskiviaineksista”. Lisäksi kyseisen päätöksen 32 perustelukappaleessa komissio toteaa, että veron rakenteesta ja soveltamisalasta kuvastuu selvä ero ”neutraalisen” kiviaineksen louhimisen, josta aiheutuu ei-toivottuja ympäristövaikutuksia, ja ”sivutuotteena saatavan” kiviaineksen tai kierrätyskiviaineksen sellaisen tuottamisen välillä, joka merkitsee huomattavaa osuutta kaivauksista tai laillisesti eri tarkoituksissa tehtävistä muista töistä tai käsittelyistä saatavan kalliokiven, soran ja hiekan käsittelystä.

144 Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki tulkintavirheen ja korvasi sen tulkinnan, joka ilmenee suoraan riidanalaisesta päätöksestä, omalla tulkinnallaan, vaikka tämä ei ollut aineellisesti perusteltua, kun se katsoi valituksenalaisen tuomion 112 kohdassa, että komissio katsoi koko riidanalaisessa päätöksessä ja erityisesti sen 29 perustelukappaleessa, että termillä ”peruskiviainekset” tarkoitetaan lähinnä ”kiviaineksia, joista kannetaan kiviainesveroa”, kun taas termeillä ”sivutuotteina saatavat kiviainekset” viitataan lähinnä ”verosta vapautettuihin” kiviaineksiin, jotka on määritelty laissa, päätelläkseen muun muassa, että komissio ainoastaan ilmoitti mainitussa kohdassa, että ”AGL:ää ei kanneta ensimmäisen louhimisen sivutuotteista tai jätteistä silloin, kun ne on vapautettu verosta lailla”.

145 Näin ollen kolmannen valitusperusteen toisen osan ensimmäinen väite on hyväksyttävä.

146 BAA arvostelee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta tämän jälkeen siitä, että se katsoi perustelluksi AGL:n kantamisen tietyistä tuotteista, jotka syntyvät louhimalla sellaisia materiaaleja, joista kyseistä veroa ei kanneta. Valittaja vetoaa tältä osin perustelujen korvaamiseen omilla perusteluilla, arviointivirheeseen ja selvitysaineiston vääristämiseen.

147 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo valituksenalaisen tuomion 137 kohdassa ensinnäkin seuraavaa: ”Saastuttaja maksaa -periaatteella voitiin perustella myös sellaisten materiaalien louhimisesta syntyvien sivutuotteiden verottamista, joita ei voida korvata korvikemateriaaleilla, ja erityisesti – – heikkolaatuisten kiviainesten verottamista – –, kuten Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten 19.2.2002 päiväystä kirjeestä käy ilmi.”

148 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa seuraavaksi seuraavaa: ”Lisäksi näiden tuotteiden verottamista voidaan perustella myös tavoitteella – johon väliintulija on myös vedonnut edellä mainitussa kirjeessä – pyrkiä kannustamaan kiviainesten rationaalisempaa louhintaa ja käsittelyä siten, että heikkolaatuisten kiviainesten suhteellista osuutta vähennetään. Tätä suhteellista osuutta, joka vaihtelee louhosten välillä, kuten kantaja korostaa, voidaan nimittäin muuttaa yhden ja saman louhoksen osalta. Komissio on kuitenkin korostanut tältä osin muun muassa vastineessaan, että heikkolaatuisten kiviainesten ja korvaamattomien kiviainesten, joiden sivutuotteita ensin mainitut ovat, hintojen välinen ero on melko pieni, mitä kantaja ei ole kiistänyt.”

149 Siltä osin kuin on ensinnäkin kyse väitteistä, joiden mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hyväksyi ilman mitään todisteita, että se, ettei sivutuotteiden määrää voida rajoittaa, oikeuttaa tietynlaisten sivutuotteena saatavien kiviainesten verottamisen, ja tukeutui virheellisesti siihen väitteeseen, että heikkolaatuisten kiviainesten ja sellaisten materiaalien, joita ei voida korvata ja joiden sivutuotteita ensin mainitut ovat, hintojen välinen ero on melko pieni, ja viittasi tältä osin virheellisesti Yhdistyneen kuningaskunnan 19.2.2002 päivätyn kirjeen 4.10–4.15 kohtaan, on riittävää todeta, että näillä väitteillä kyseenalaistetaan tosiseikkoja koskeva arviointi. Siltä osin kuin ei ole osoitettu, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle esitetyt tosiseikat ja selvitysaineisto olisi otettu huomioon vääristyneellä tavalla, kyseiset väitteet on jätettävä tutkimatta.

150 Muilta osin on todettava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustelut eivät tukeutuneet ainoastaan saastuttaja maksaa -periaatteen vaan myös tavoitteeseen pyrkiä kannustamaan neitseellisten kiviainesten rationaalisempaa louhintaa ja käsittelyä, joka on selvästi yksi tavoitteista, joihin riidanalaisen päätöksen 31 perustelukappaleessa viitataan, joten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole korvannut perusteluja omilla perusteluillaan.

- 151 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että kolmannen valitusperusteen toinen osa on hyväksyttävä siltä osin kuin on kyse valituksenalaisen tuomion 112 kohdasta, ja se on hylättävä muilta osin.

Kolmannen valitusperusteen kolmas osa, joka liittyy tietynlaisten neutseellisten kiviainesten vapauttamiseen AGL:stä

– Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

- 152 BAA arvostelee tämän valitusperusteen kolmannessa osassa ensimmäisen oikeusas-
teen tuomioistuinta siitä, että se katsoi perustelluksi sen, että tietynlaisista
neitseellisistä kiviaineksista, kuten liuskekivi, vuolukivi, kaoliinisavi, kaoliini, savi,
kivihiihi tai ruskohiili, ei kanneta AGL:ää.
- 153 BAA:n mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin korvasi riidanalaisen
päätöksen perustelut omilla perusteluillaan, kun se totesi valituksenalaisen tuomion
130, 131, 133 ja 134 kohdassa, että kyseisen poikkeuksen tarkoituksena oli kannustaa
näiden neutseellisten kiviainesten käyttöä sellaisten neutseellisten kiviainesten korvik-
keina, joista kannetaan AGL:ää. BAA:n mukaan pyrkiminen tällaiseen tavoitteeseen
horjuttaa AGL:n ympäristönsuojelullista ”luonnetta ja yleistä rakennetta”.
- 154 BAA:n mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arvio on seurausta siitä,
että menettelyn aikana esitetyt todisteet, etenkin Yhdistyneen kuningaskunnan
19.2.2002 päivätty kirje, on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, ja kyseinen arvio
loukkaa valittajan puolustautumisoikeuksia siksi, että tämä ei voinut ottaa kantaa tähän
uuteen tulkintaan kyseisistä todisteista.

155 Komissio huomauttaa, että tiettyjen perusmateriaalien, kuten liuskekiven, vuolukiven, kaoliinisaven, kaoliinin, saven, kivihiilen tai ruskohiilen, vapauttaminen verosta on perusteltua siitä syystä, että niitä ei yleensä käytetä kiviaineksina, joten ne eivät kuulu kiviainesten alaan, kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 128 ja 129 kohdassa.

156 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi komission mukaan myös perustellusti kyseisen tuomion 130, 131, 133 ja 134 kohdassa, että Yhdistynyt kuningaskunta saattoi vapaasti kannustaa liuskekiven soran ja vastaavanlaisten materiaalien käyttöä neitseellisten kiviainesten korvikkeina. Lopuksi komissio väittää, että tukeutumalla erityisesti Yhdistyneen kuningaskunnan 19.2.2002 päivätyyn kirjeeseen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei tehnyt oikeudellista virhettä, kun se totesi valituksenalaisen tuomion 133 kohdassa, että kiviainesten louhimista pidetään pääasiallisena syyinä ympäristön pilaantumiseen, johon toimenpide kohdistui.

157 Komission mukaan yhteisön toimielinten tehtävänä ei ole tutkia ympäristöongelmien, joihin on puututtu, merkittävyyttä verrattuna samassa jäsenvaltiossa mahdollisesti oleviin muihin ympäristöongelmiin. Näin ollen kysymyksellä siitä, kuinka suurta prosenttiosuutta täsmälleen kiviainesten louhiminen edustaa suhteessa mineraalien louhimiseen yleisesti Yhdistyneessä kuningaskunnassa, ei ole merkitystä tässä asiassa.

– Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

158 Valituksenalaisen tuomion 130 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin pitää asetettuihin ympäristötavoitteisiin nähden hyväksyttävänä tiettyjen materiaalien, muun muassa heikkolaatuisen vuolukiven ja liuskekiven sekä saven ja kaoliinin ja kaoliinisaven jätteiden, myös kun niitä käytetään kiviaineksina, sulkemista pois veron soveltamisalasta siltä osin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemän

tosiseikkoja koskevan toteamuksen mukaan niitä on ”tähän asti käytetty vähän kiviaineksina niiden korkeiden kuljetuskustannusten vuoksi”.

- 159 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätteli valituksenalaisen tuomion samassa kohdassa, että se, että näistä materiaaleista ei kanneta AGL:ää, mahdollistaa sen, että niitä käytetään neitseellisten kiviainesten korvikkeina, ja voi näin ollen myötävaikuttaa näiden viimeksi mainittujen materiaalien louhimisen ja käytön rationalisointiin.
- 160 Toisin kuin BAA väittää, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei näin tehdessään korvannut perusteluita omilla perusteluillaan, sillä neitseellisten kiviainesten louhimisen ja käytön rationalisointi on yksi riidanalaisessa päätöksessä mainituista tavoitteista, kuten tämän tuomion 150 kohdassa todetaan.
- 161 Siltä osin kuin kannustaminen sellaisten neitseellisten materiaalien käyttämiseen, joita on tähän asti käytetty vähän kiviaineksina, on, kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi tekemättä oikeudellista virhettä, johdonmukaista kiviainesten käytön rationalisointia koskevaan tavoitteeseen nähden, kannustaminen näiden materiaalien käyttämiseen ei horjuta myöskään AGL:n ympäristönsuojelullista luonnetta ja yleistä rakennetta.
- 162 Lopuksi siltä osin kuin tässä yhteydessä on vedottu siihen, että menettelyn aikana esitetyt todisteet, erityisesti Yhdistyneen kuningaskunnan 19.2.2002 päivätty kirje, on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, on todettava, että tällainen vääristäminen ei ilmene asiakirja-aineistosta, joten tätä väitettä, kuten näin ollen myös väitettä, joka koskee puolustautumisoikeuksien loukkaamista, ei voida hyväksyä.

163 Kolmannen valitusperusteen kolmas osa on näin ollen hylättävä kokonaisuudessaan.

Neljäs valitusperuste, joka koskee oikeudellisia virheitä, joita on tehty arvioitaessa vientien vapauttamista verosta

164 BAA väittää, että katsoessaan valituksenalaisen tuomion 147 kohdassa ja sitä seuraavissa kohdissa, että kiviainesten, jotka viedään maasta, vapauttaminen AGL:stä on perusteltua, koska AGL on luonteeltaan ”välillinen” vero, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin yhtäältä rikkoi EY 91 ja EY 92 artiklaa ja laiminlöi perusteluvelvollisuutensa ja toisaalta salli riidanalaisen päätöksen perustelujen parantamisen taannehtivasti.

165 Valitusperusteen toinen osa on syytä tutkia ensimmäiseksi.

Neljännän valitusperusteen toinen osa

– Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

166 BAA väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin salli riidanalaisen päätöksen parantamisen taannehtivasti, kun se tukeutui valituksenalaisen tuomion 150 ja 151 kohdassa perusteluihin, jotka perustuivat AGL:n välillisen veron luonteeseen,

johon komissio ja Yhdistynyt kuningaskunta vetosivat ensimmäistä kertaa kyseisessä tuomioistuimessa, mikä on yhteisön oikeuden vastaista (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat C-329/93, C-62/95 ja C-63/95, Saksa ym. v. komissio, tuomio 24.10.1996, Kok. 1996, s. I-5151, 47 ja 48 kohta).

167 Komission riidanalaisen päätöksen 33 perustelukappaleessa esitetyllä selityksellä kiviainesten, jotka viedään maasta, verosta vapauttamisen perustelemiseksi ei ole BAA:n mukaan merkitystä EY 91 artiklaan perustuvan väitteen osalta, jota komissio ja Ison-Britannian hallitus puolustivat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja jonka kyseinen tuomioistuin katsoi virheellisesti liittyvän kyseisen 33 kohdan perusteluihin.

168 Komissio ja Ison-Britannian hallitus väittävät vastauksessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei sallinut riidanalaisen päätöksen ”taannehtivaa parantamista” vaan ainoastaan yksityiskohtaisemman selityksen ja tämän päätöksen 33 perustelukappaleessa esitettyjen syiden kehittelyn, kun se tukeutui AGL:n välillisen veron luonteeseen.

169 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi komission ja Ison-Britannian hallituksen mukaan valituksenalaisen tuomion 150 kohdassa, että AGL:n välillisen veron luonteeseen pohjautuvat perustelut on otettava huomioon siltä osin kuin ne heijastavat komission riidanalaisen päätöksen 33 perustelukappaleessa esitettyjä perusteluja.

170 EY 253 artikla ei ole niiden mukaan esteenä sille, että komission päätöksessä esitettyjä syitä selitetään myöhemmin yksityiskohtaisemmin.

171 Lisäksi on niiden mukaan selvää, että nyt esillä olevassa asiassa asiaan sovellettavat oikeussäännöt ovat EY 91 artikla ja määrämaassa verotuksen periaate. Näin ollen on ilmeistä, että kyseinen määräys on yksi riidanalaista päätöstä koskevista oikeussäännöistä.

– Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

172 Komissiolle kuuluvan perusteluvollisuuden osalta on muistettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan EY 253 artiklan mukainen perusteluvollisuus määräytyy kyseisen toimen luonteen mukaan, ja perusteluista on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmentävä riidanalaisen toimenpiteen tehneen yhteisön toimielimen päättely siten, että niille, joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt, jotta he voivat puolustaa oikeuksiansa. Perusteluvollisuuden täyttymistä on arvioitava asiaan liittyvien olosuhteiden perusteella, joita ovat muun muassa toimenpiteen sisältö, esitettyjen perustelujen luonne ja se tarve, jota niillä, joille päätös on osoitettu tai joita se koskee suoraan ja erikseen, voi olla saada selvennystä tilanteeseen. Perusteluissa ei tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia yksityiskohtia, sillä tutkittaessa sitä, täyttävätkö toimenpiteen perustelut EY 253 artiklassa määrätyt vaatimukset, on otettava huomioon sen sanamuodon lisäksi myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt (ks. erityisesti em. asia komissio v. Sytraval ja Brink's France, tuomion 63 kohta).

- 173 Erityisesti silloin, kun kyseessä on komission päätös, jossa todetaan, ettei kantelijan ilmoittama toimenpide ole valtiontuki, komissiolla on joka tapauksessa velvollisuus selostaa kantelijalle riittävän tarkoin ne syyt, joiden vuoksi kantelussa esitetyt tosiseikat ja oikeudelliset seikat eivät ole riittäneet osoittamaan, että kyseessä on valtiontuki (em. asia komissio v. Sytraval ja Brink's France, tuomion 64 kohta).
- 174 Nyt esillä olevassa asiassa on todettava, että riidanalaisen päätöksen 33 perustelukappaleessa kiviainesten, jotka viedään maasta, vapauttamista verosta perustellaan sillä, että kiviainekset voidaan vapauttaa verosta Yhdistyneessä kuningaskunnassa, jos ne käytetään verosta vapautetuissa valmistusmenettelyissä, kuten esimerkiksi lasin, muovin, paperin, lannoitteiden ja torjunta-aineiden valmistuksessa.
- 175 Koska brittiläiset viranomaiset eivät voi tarkkailla kiviainesten käyttöä rajojen ulkopuolella, vientien vapauttaminen verosta on välttämätöntä kiviainesten viejien oikeusvarmuuden takia ja sellaisten kiviainesten vientien epäoikeudenmukaisen kohtelun välttämiseksi, jotka muuten voitaisiin vapauttaa verosta Yhdistyneen kuningaskunnan alueella.
- 176 Riidanalaisen päätöksen 33 perustelukappaleen perustelut viittaavat näin ollen epäyhdenvertaiseen kohteluun, joka silloin, jos kiviaineksia, jotka viedään maasta, ei vapautettaisi verosta, seuraisi siitä, että kiviaineksista, joita hyödynnetään kaupallisesti Yhdistyneessä kuningaskunnassa, ei kanneta veroa, kun niitä käytetään tiettyyn tarkoitukseen, mutta kiviaineksista, joita käytetään samaan tarkoitukseen tuonti-maassa, kannetaan AGL:ää, koska brittiläisillä viranomaisilla ei ole keinoja tarkkailla kiviainesten käyttöä Yhdistyneen kuningaskunnan ulkopuolella.

177 Näissä perusteluissa ei viitata mitenkään AGL:n ”välillisen veron” luonteeseen EY 91 artiklassa tarkoitetulla tavalla niiden kiviainesten, jotka viedään maasta, verosta vapauttamisen perustelemiseksi, vaan perustelut pohjautuvat erotteluun Yhdistyneessä kuningaskunnassa kaupallisesti hyödynnettyjen kiviainesten ja niiden kiviainesten välillä, jotka viedään maasta.

178 Näin ollen toisin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 150 kohdassa, EY 91 artiklaan pohjautuvien perustelujen ei voida katsoa heijastavan riidanalaisessa päätöksessä esitettyjä perusteluita, jotka pohjautuvat siihen, että brittiläisillä viranomaisilla ei ole keinoja tarkkailla materiaalien käyttöä kiviaineksina Yhdistyneen kuningaskunnan ulkopuolella, vaan niissä on tosiasiaa kyse erilaisista perusteluista, jotka on esitetty kyseisen päätöksen tekemisen jälkeen. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei siis ottanut huomioon EY 253 artiklaa, kun se otti nämä perustelut huomioon riidanalaisessa päätöksessä esitettyinä perusteluina.

179 Neljännen valitusperusteen toinen osa on näin ollen hyväksyttävä.

Neljännen valitusperusteen ensimmäinen osa

180 Kun otetaan huomioon tämän valitusperusteen toiseen osaan annettu vastaus, kyseisen valitusperusteen ensimmäistä osaa ei ole tarpeen tutkia.

Viides valitusperuste, joka liittyy EY 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun muodollisen tutkintamenettelyn aloittamatta jättämiseen

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

- 181 BAA väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin viittasi valituksenalaisen tuomion 165–167 kohdassa oikein merkitykselliseen oikeuskäytäntöön mutta teki oikeudellisen virheen, kun se katsoi saman tuomion 171 ja 172 kohdassa, että oli perusteltua, että komissio ei aloittanut EY 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä.
- 182 Valittajan mukaan kyseinen toimielin ei nimittäin pystynyt ”olemaan vakuuttunut” siitä, että AGL ei ole valtiontuki, niiden joidenkin riidanalaisen päätöksen kohtien perusteella, jotka koskivat tätä asiaa. Tästä osoituksena on erityisesti se seikka, että valituksenalaisen tuomion perustelut ovat yksityiskohtaisempia ja pidempiä kuin tämän päätöksen perustelut, sekä se, että valituksenalaisen tuomion perustelut pohjautuvat eri argumentteihin kuin riidanalaisessa päätöksessä esitetyt argumentit.
- 183 Komissio ja Ison-Britannian hallitus toteavat vastauksessaan, että ainoastaan se seikka, että valituksenalainen tuomio on pidempi kuin riidanalainen päätös, ei mahdollista sitä päätelmää, että tämä toimielin on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se teki päätöksen muodollisen tutkintamenettelyn aloittamatta jättämisestä.

184 Ison-Britannian hallitus lisää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tiivisti ja sovelsi oikein merkityksellistä oikeuskäytäntöä ja päätteli, että ainoat väitteet, jotka BAA on tehokkaasti esittänyt tämän valitusperusteen tueksi ja jotka koskevat AGL:n soveltamisalan rajaamiseen liittyviä epäjohtomukaisuuksia, ovat ne, jotka se esitti EY 87 artiklan 1 kohdan rikkomista koskevan valitusperusteen yhteydessä. Loppujen lopuksi tässä valitusperusteessa ainoastaan toistetaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esitetyt väitteet.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

185 Kuten tämän tuomion 113 kohdassa on todettu, EY 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely on luonteeltaan välttämätön silloin, kun komissiolla on vakavia vaikeuksia sen arvioimisessa, onko tuki yhteismarkkinoille soveltuva.

186 Komissio voi siksi päättää menettelyn EY 88 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun alustavaan vaiheeseen ja tehdä sen päätteeksi myönteisen päätöksen valtion toimenpiteen soveltavuudesta ainoastaan, jos se pystyy alustavan tutkinnan perusteella olemaan vakuuttunut joko siitä, että kyseinen toimenpide ei ole EY 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu ”valtioneuvosto”, tai siitä, että vaikka toimenpide määritellään ”tueksi”, se on yhteensopiva perustamissopimuksen kanssa.

187 Jos komissio sen sijaan on alustavan tutkinnan perusteella tehnyt vastakkaisen päätelmän tai jos se ei ole voinut alustavan tutkinnan perusteella selvittää kaikkia niitä ongelmia, jotka ovat tulleet esiin arvioitaessa hankkeen yhteensopivuutta, komissiolla on velvollisuus hankkia kaikki tarvittavat lausunnot ja aloittaa tätä varten EY 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely.

188 Kuten komissio ja Ison-Britannian hallitus ovat kuitenkin perustellusti todenneet, BAA:n väite, jonka mukaan valituksenalaisen päätöksen perustelut poikkeavat riidanalaisen päätöksen perusteluista ja jonka mukaan ne ovat yksityiskohtaisemmat ja pidemmät kuin kyseisen päätöksen perustelut, ei sellaisenaan ole omiaan osoittamaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se päätteli valituksenalaisen tuomion 172 kohdassa, että komissio ei ylittänyt harkintavaltansa rajoja katsoessaan, että AGL:n asiallisen soveltamisalan ja vientien verosta vapauttamisen valvontaan EY 87 artiklan 1 kohdan kannalta ei liittynyt mitään vakavia vaikeuksia, joiden vuoksi komission olisi pitänyt aloittaa EY 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu muodollinen tutkintamenettely.

189 Koska BAA ei ole tarkentanut, mitkä ovat konkreettisesti ne vakavat vaikeudet arvioinnissa, joita komissiolla on ollut, viides valitusperuste on hylättävä.

Kuudes valitusperuste, joka liittyy riidanalaisen päätöksen perustelujen puutteellisuuteen

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

190 BAA vetoaa tämän valitusperusteen tueksi siihen, että se seikka, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämät perustelut poikkesivat riidanalaisen päätöksen perusteluista, riittää, että voidaan todeta, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voinut päätellä valituksenalaisen tuomion 146 kohdassa tämän päätöksen olevan EY 253 artiklassa asetettujen vaatimusten mukaisesti riittävästi perusteltu.

- 191 Komissio toteaa yhtäältä, että BAA ei esitä yhtään erityistä argumenttia tämän valitusperusteen tueksi, ja väittää toisaalta, että riidanalainen päätös oli riittävän perusteltu. Ison-Britannian hallitus huomauttaa, että BAA väittää ainoastaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arvioineen riita-asian asianosaisten esittämiä väitteitä perusteellisemmalla tavalla kuin on tehty riidanalaisessa päätöksessä ja että tämä valitusperuste on näin ollen hylättävä.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 192 Kuten tämän tuomion 173 kohdassa on todettu, erityisesti silloin, kun kyseessä on komission päätös, jossa todetaan, ettei kantelijan ilmoittama toimenpide ole valtioneuvoston tuki, komissiolla tosin on joka tapauksessa velvollisuus selostaa kantelijalle riittävän tarkoin ne syyt, joiden vuoksi kantelussa esitetyt tosiseikat ja oikeudelliset seikat eivät ole riittäneet osoittamaan, että kyseessä on valtioneuvoston tuki.
- 193 Valittajan väitteet, joiden mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämät perustelut poikkesivat komission esittämistä perusteluista ja olivat yksityiskohdaisemmat kuin kyseisen toimielimen perustelut, eivät kuitenkaan ole omiaan osoittamaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se katsoi riidanalaisen päätöksen olevan kyseisessä päätöksessä esitettyjen perustelujen valossa riittävän perusteltu.

- 194 Myös kuudes valitusperuste on näin ollen hylättävä.

- 195 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että kun otetaan huomioon todetut useat oikeudelliset virheet, valituksenalainen tuomio on kumottava.

Asian palauttaminen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen

- 196 Yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti yhteisöjen tuomioistuin voi, jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaisu kumotaan, joko itse ratkaista asian lopullisesti, jos asia on ratkaisukelpoinen, tai palauttaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaistavaksi.
- 197 Kun nyt esillä olevassa asiassa otetaan huomioon useat oikeudelliset virheet, jotka todetaan tämän tuomion 86–92 ja 110–115 kohdassa, asia on palautettava ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen.
- 198 Koska asia palautetaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen, tämän muutoksenhakumenettelyn oikeudenkäyntikuluista on päätettävä myöhemmin.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-210/02, British Aggregates Association vastaan komissio, 13.9.2006 antama tuomio kumotaan.**
- 2) **Asia palautetaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen.**
- 3) **Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.**

Allekirjoitukset